

Žurnál

Univerzity Palackého v Olomouci

25. září 2009

V ČÍSLE:

2

Ročník 19

Koleje UP už mají plno • Dva kandidáti na funkci rektora UP a jejich volební programy • Festival vzdělávání dospělých AEDUCA • Olomoucké dny rusistů podvacaté • Rozhovor s doc. Vitem Zouharem • Kulturní studia – nový obor na UP

● O tom, jak atraktivní podobu mohou mít obhajoby diplomových prací, se mohli přesvědčit návštěvníci nádvoří Uměleckého centra UP na začátku minulého týdne. Svůj magisterský výtvarně - taneční projekt „Šachy. Kontrast mezi dobrem a zlem. zde představila studentka Katedry výtvarné výchovy PdF Marta Köhlerová. Další studentské práce mohou zájemci zhlédnout do konce září, kdy bude většina z nich v UC UP vystavena.

-red-, foto -map- ▶

O funkci rektora UP se ucházejí dva kandidáti

V pondělí 14. 9. vypršela lhůta, do které se měli navržení kandidáti vyjádřit, zda přijímají kandidaturu na funkci rektora UP. Z původně devíti navržených kandidátů vyjádřili svůj souhlas prof. Ivo Barteček, CSc., děkan FF UP, prof. Lubomír Dvořák, CSc., současný rektor UP, a prof. Miroslav Strnad, DSc., vedoucí Laboratoře růstových regulátorů PŘF UP a AV ČR. Ten se však 21. 9. své kandidatury vzdal.

Kandidáty poté čekalo setkání se členy Akademického senátu UP k diskusi k vybraným tématům plánované na 23. 9. Následovat bude veřejná prezentace kandidátů před akademickou obcí UP, která se uskuteční 30. 9. ve 13 hodin v aule Právnické fakulty UP. První, případně druhé a třetí kolo voleb kandidáta na rektora UP na funkční období 2010 – 2014 jsou připravena na 7. 10. 2009 v rámci veřejně přístupného zasedání AS UP.

Pokud AS UP zvolí kandidáta na příštího rektora UP, postoupí předseda AS UP výsledky voleb a protokol o volbě kandidáta na funkci rektora UP ministru školství do 31. 10. Kandidát zvolený Akademickým senátem UP bude do funkce rektora jmenován prezidentem republiky.

Pokud by senát UP ani ve třetím kole kandidáta nezvolil, vyhlásí svým usnesením opakované řízení. V takovém případě však jeho harmonogram i veškeré lhůty musí umožnit provedení řízení do jednoho měsíce od zasedání AS UP.

-red-

(Volební programy kandidátů najdete na str. 4 - 5)

AEDUCA znamená kontinuální propagaci celoživotního vzdělávání

Především problematice propagace a zviditelnování významu vzdělávání dospělých a celoživotního vzdělávání ve společnosti se ve dnech 15. – 17. 9. věnoval pátý ročník mezinárodního Festivalu vzdělávání dospělých AEDUCA. Festivalový odborný program se věnoval PR vzdělávacích institucí a škol, aktuálním otázkám řízení kvality škol a školských zařízení, roli poradenství v dalším vzdělávání, spolupráci zaměstnavatelů a vzdělávací sféry, uplatnitelnosti absolventů, problémům institucionalizovaného vzdělávání či atraktivnímu vzdělávání pro dospělé v kulturních institucích.

„Pátý ročník festivalu přichází s novou strategií pořádání festivalu – od jednorázové, regionální akce k celostátní kontinuální propagaci vzdělávání dospělých, propagaci celoživotního vzdělávání,“ řekla dr.

K významným účastníkům letošního festivalu patřil také prof. Peter Jarvis, (University of Surrey, Velká Británie), který hovořil na téma „Dilemata institucionalizovaného vzdělávání dospělých“ (foto -mo-)

Lenka Cimbálníková, ředitelka festivalu, před zahájením olomoucké části věnované Vladimíru Jochamnovi, významnému představiteli andragogiky, který mj. založil Středisko distančního vzdělávání. Celá přehlídka začala v červnu představením Festivalu vzdělávání dospělých AEDUCA v Parlamentu ČR. Cílem tohoto představení bylo propagovat myšlenky celoživotního vzdělávání a vzdělávání dospělých přímo v místě, kde se sbíhají nitky správy věcí veřejných. Po olomoucké části pak bude následovat program ve Znojmě, kde jsou očekávány výsledky soutěžní přehlídky vzdělávacích rozhlasových, televizních a multimediálních pořadů.

Odborná olomoucká konference festivalu, jehož aktéři přijeli také z Polska a Slovenska, byla určena zástupcům vzdělávacích institucí a agentur, zástupcům pro další vzdělávání, vysokých škol, škol a školských zařízení, muzeí, knihoven atd. „Srdcem vzdělávání dospělých je člověk vzdělávající se. Lidé musejí mít neustále možnost rozvíjet se, a to nejen prostřednictvím podnikového a pracovního vzdělání. Jedině

Dokončení na str. 10

Prezident ČR jmenoval nové profesory

Celkem 103 profesorů českých vysokých škol jmenoval prezident republiky Václav Klaus na slavnostním setkání 18. 9. ve Velké aule Karolina v Praze. Na návrh Vědecké rady UP převzali dekrety s účinností od stejného data také prof. Aloisie Pouličková, CSc. (PřF), pro obor Botanika, prof. Miroslav Janura, Dr. (FTK), pro obor Kinetologie, a prof. Milan Kamínek, Ph.D. (FZV), pro obor Radiologie.

Mezi novými profesory je také prof. Jindřich Štreit jmenovaný pro obor Volné a užité umění na návrh Vysoké školy umělecko průmyslové v Praze. -mav-

Rektor UP a předseda Akademického senátu UP

zvou všechny členy akademické obce Univerzity Palackého a zájemce z řad zaměstnanců na

prezentaci kandidátů na funkci rektora UP pro volební období od 1. 2. 2010 do 31. 1. 2014

Setkání akademické obce UP s kandidáty se koná

dne 30. 9. 2009 ve 13.00 hodin v aule Právnické fakulty UP

Živý přenos sledujte na stránkách Žurnálu Online na www.zurnal.upol.cz

Olomoucké dny rusistů oslavily své „dvacetiny“

Za účasti 130 domácích i zahraničních odborníků ze 13 zemí světa proběhla ve dnech 2. – 4. 9. jubilejní mezinárodní konference Olomoucké dny rusistů. Nejpočetnější byly jako tradičně zastoupeny Ruská federace, Česká republika a Polsko. Své zástupce vyslaly i Belgie, Bělorusko, Bulharsko, Chorvatsko, Francie, Lotyšsko, Německo, Rakousko, Slovensko a Ukrajina.

Slavnostního zahájení v aule FF UP se zúčastnili rektor prof. L. Dvořák, CSc., proděkan pro vědecko-badatelské záležitosti FF UP prof. L. Daniel, CSc., a mezi čestnými hosty prezidia byli také zástupce konzulátu RF v Brně N.G. Brjakin, honorární konzul RF v Ostravě A. Zedník a předseda České asociace rusistů J. Klapka. Jménem hostitelské katedry přivítal účastníky zakladatel Olomouckých dnů prof. M. Zahrádka, DrSc., vedoucí Katedry slavistiky doc. Z. Pechal, CSc., a prezident konference PhDr. Ladislav Vobořil, Ph.D.

Po plenárním zasedání probíhala konference ve čtyřech základních sekcích; každá ze sekcí měla jedno ústřední téma: lingvistická (*Jazyk – text – komunikace*), frazeologická (*Frazeologie a nonstandard*), překladatelská (*Mezikulturní komunikace a překlad, Otázky nepřeložitelnosti*) a literárněvědná (*Ruská literatura – texty a kontexty*). Většina příspěvků se vyznačovala srovnávacím charakterem a vysokou odbornou úrovní. Příspěvky všech vystupujících budou uveřejněny ve sborníku v řadě *Rossica Olomucensia*.

Olomoucké dny rusistů jsou konferencí s mnohaletou tradicí, která byla započata v r. 1976. Počáteční forma seminářů rozšiřujícího vzdělávání učitelů ruštiny SŠ se postupně vyvinula v odborné mezinárodní fórum, které se koná pod záštitou prestižní Mezinárodní asociace učitelů ruského jazyka a literatury a České asociace rusistů.

Další cyklus konference proběhne ve dnech 7. 9. až 9. 9. 2011.

PhDr. L. Vobořil, Ph.D., Katedra slavistiky

Bohatý kulturní program nabídl mj. ruské, cikánské, židovské i české komorní skladby a písně v podání souboru „Ruský hudební salon Praha“, který vystoupil v Kapli Božího Těla UC UP.

Česká konference rektorů: Miliarda navíc nestačí

Na 102. zasedání Pléna České konference rektorů, které se uskutečnilo 10. 9. v prostorách Vysoké školy obchodní v Praze, o.p.s., přijali představitelé českých vysokých škol s oceněním příslibu předsedy vlády ČR, že rozpočet vysokých škol na rok 2010 bude oproti dosavadnímu návrhu státního rozpočtu posílen o 1 miliardu Kč. Zároveň však zdůraznili, že ještě stále chybí nejméně půl miliardy, nutné pro udržení přijatelného, maximálně úsporného financování vzdělávání již přijatých studentů. „Finanční prostředky na jednoho studenta každoročně klesají již několik let. Se započtením vlivu inflace tento pokles se srovná s rokem 2007 činí 25 %. ČR vyzývá k rychlé nápravě této situace a k takové reformě systému financování terciárního vzdělávání, která by do budoucna odstranila tento nedůstojný stav a zajistila dlouhodobé nastavení společně dohodnutých cílů v oblasti terciárního vzdělávání a finanční prostředky pro jejich naplnění,“ konstatují rektori v přijatém usnesení. Současně také deklarovali, že ČR bude chtít v budoucnu reformy terciárního vzdělávání uplatňovat zásadní roli.

V souvislosti s otázkami veřejného financování vědy a výzkumu Plénem ČR podpořilo své členy v Radě pro výzkum, vývoj a inovace a vzalo na vědomí navrhovanou stagnaci prostředků na VaVaI pro rok 2010. Vyzvalo však „ke zvážení průrokových a protikrizových efektů jejich případného navýšení, které by ale mělo být rozděleno mezi jednotlivé poskytovatele podle jejich vědeckého výkonu a kvality“. Z tohoto hlediska považuje ČR za neuspokojivý plánovaný minimální nárůst prostředků pro veřejné vysoké školy v roce 2010 stejně jako případné nesystémové navýšení prostředků pouze pro jednoho poskytovatele mimo rámec schváleného systému podpory VaVaI.

-red- (Úplné znění usnesení Pléna ČR viz <http://crc.muni.cz/>.)

Koleje Univerzity Palackého už mají plno

Zatím poslední rekonstrukce představuje investici 33 milionů

Univerzita Palackého zahájila nový akademický rok, a olomoucká metropole se tak po letních měsících opět rozrostla zhruba o 20 tisíc studentských obyvatel. Pro čtvrtinu z nich nabízejí své ubytovací kapacity univerzitní koleje. Jak uvedla Ing. Božena Pirklová, ředitelka SKM UP, v současné době jsou rezervována na konkrétní jména všechna volná lůžka.

„Z celkové kapacity 5 087 lůžek jsme nabízeli 269 jednolůžkových pokojů, 418 dvoulůžkových, 1 110 třílůžkových pokojů a 163 čtyřlůžkových pokojů. Veškeré žádosti o ubytování na kolejích v akademickém roce 2009/2010 již byly možné pouze v elektronické podobě,“ řekla ředitelka SKM UP. Dodala, že podle nového Řádu vysokoškolské koleje byli posluchači UP povinni při podpisu Ubytovací smlouvy uhradit ubytovací jistinu ve výši 2 500 Kč. „Jistina nahrazuje dřívější kauci. Vyplývá z ustanovení článku 5 nového Řádu vysokoškolské koleje UP, který na sklonku předchozího akademického roku schválil Akademický senát UP. Pokud za studentem nevznikne pohledávka ze strany SKM UP, bude mu tento finanční obnos v plné výši při ukončení ubytování vrácen. I když někteří studenti

Symbolickým přestřizáním pásky byla 15. 9. slavnostně otevřena nově rekonstruovaná budova kolejí E. Rošického

z řad nastupujících prvních ročníků ještě nemají podepsanou smlouvu o ubytování a složenou jistinu, místa jim v souladu s Řádem VŠ koleje rezervujeme,“ vysvětlila.

V předchozích letech prošly ubytovací kapacity olomoucké univerzity finančně náročnými rekonstrukcemi. Jejich současný standard je výsledkem rozsáhlé investiční činnosti v oblasti generálních oprav, rekonstrukcí a výměny inventáře, které se postupně realizují ve všech kolejních budovách. Jak dále uvedla Ing. B. Pirklová, v roce 2007 a 2008 byly provedeny rekonstrukce a opravy objektů kolejí B. Václavka, J. L. Fischera a G. Svobody v celkové hodnotě cca 74 mil. Kč, v letošním létě proběhla generální oprava a rekonstrukce objektu kolejí E. Rošického v celkové výši cca 33 mil. Kč, a to včetně zateplení obvodového pláště budovy, výměny oken, výměny dvou výtahů, opravy elektroinstalace a vzduchové ventilace a rekonstrukce sociálního zařízení, kuchyní a ostatních společně užívaných prostor. Všechny studentské pokoje ve všech kolejních objektech jsou vybaveny internetovými přípojkami.

-map-, foto – mo-

Certifikáty „Fit in Deutsch“ opět na Pedagogické fakultě UP

Úspěšní uchazeči o certifikát „Fit in Deutsch 1“ a „Fit in Deutsch 2“ se již tradičně sešli na Katedře německého jazyka PdF, aby za účasti svých rodičů, zástupců ZŠ Hálkova a pedagogů katedry převzali při slavnostním aktu osvědčení o svých jazykových dovednostech.

Jde o standardizovanou, celosvětově platnou zkoušku, jež vychází ze společného evropského referenčního rámce. Jejím garantem je Goethe-Institut v Praze a zástupcem pro olomoucký region se stala fakultní základní škola s rozšířenou výukou jazyků na Hálkově ulici.

Významu této události odpovídal živý zájem ze strany rodičů. Spolu s žáky a dalšími hosty se nejen těšili z úspěchu absolventů zkoušky, ale měli i možnost ověřit své vlastní znalosti němčiny při krátké zábavné přednášce německého lektora, na kterou navazoval zpěv německé písně. Rovněž se mohli zaposlouchat do hudebního programu v podání žáků školy.

Nabízela se také možnost navštívit knihovnu ústavu, moderně vybavené učebny i pracovní pedagogy dříve, než se do nich se začátkem semestru vrátí studenti.

Tato jazyková zkouška se bude konat opět příští rok a možná to budete právě vy nebo vaši blízcí, kdo na půdě univerzity certifikáty převzmete.

M. Bohuš

METPOPULI: Jak a proč popularizovat vědu?

Na tuto otázku se pokoušeli odpovědět účastníci konference Metody popularizace vědy - METPOPULI, kteří se sešli ve dnech 10. – 11. v Uměleckém centru UP. V průběhu dvoudenního setkání se seznámili jak s výsledky Výzkumu nových, moderních nástrojů a metod popularizace výsledků vědy, výzkumu a vývoje na vysokých školách v České republice, tak i s největšími popularizačními akcemi v ČR. Přínosné byly také prezentace praktických příkladů popularizace v jednotlivých oblastech vědy, informace o současných možnostech financování těchto aktivit, o úloze médií v této oblasti, či aktuální zprávy institucí, jež se popularizací zabývají.

Dvouletý projekt METPOPULI, realizovaný Univerzitou Palackého ve spolupráci s vědeckou společností - Českou společností chemickou a podpořený MŠMT ČR a Olomouckým krajem, se věnoval analýze stávající situace v oblasti popularizace výsledků vědy, výzkumu a vývoje na vysokých školách a vědecko-výzkumných institucích v ČR a ve vybraných zemích EU, komparaci zjištěných výsledků a vytvoření metodiky popularizace vědy a výzkumu. Byl schválen v rámci veřejné soutěže na řešení projektů programů výzkumu a vývoje, která je součástí Národního programu výzkumu II. „Slabinou české vědy je to, že nemá zadavatele z ekonomické sféry. Je to slabina celé České republiky,“ komentoval situaci v úvodu konference prof. V. Šimánek, ředitel projektu. Jak uvedla ředitelka Mgr. Gabriela Pokorná, z Projektového servisu UP, analýza byla realizována prostřednictvím dotazníkového šetření a akčního výzkumu na vysokých školách a vědecko-výzkumných institucích v ČR a ve vybraných státech Evropské unie a přinesla zajímavé výsledky. „Ukázala nám např., že většina z dotázaných je přesvědčena, že popularizace je důležitá, pouze malé procento respondentů se domnívá, že dobré výsledky se prosadí samy,“ uvedla.

K účastníkům konference patřil mj. také šéfredaktor Českého rozhlasu Leonardo Luboš Veverka

Cílem dvoudenního setkání, jako jednoho z výstupů projektu, pak bylo přinést nové a zajímavé informace z oblasti popularizace výsledků vědy a výzkumu a porovnat poznatky účastníků se zkušenostmi a názory přednášejících expertů. Se svými příspěvky vystoupili např. dr. Petr Bilík, ředitel AFO, zástupci organizátorů Techmanie Plzeň či Noci vědců, mezi odborníky byli mj. Ing. Šárka Speváková, která patří k tvůrcům pořadu PORT České televize či zástupce Českého rozhlasu Leonardo. Prezentace praktických příkladů popularizace v jednotlivých oblastech proběhla za účasti pracovníků vysokých škol i Akademie věd, např. prof. Ivo Nezbedy z ÚJEP (Den vědy na PŘF ÚJEP) či dr. Jana Koláře z ÚEB AV (Internetové stránky výzkumné instituce pro veřejnost).

Konferenci uspořádal Projektový servis UP ve spolupráci s Českou společností chemickou. Jeho shrnující výsledky budou zveřejněny na webových stránkách projektu www.metpopuli.cz; hlavním výstupem pak bude recenzovaná publikace s názvem „Nové, moderní nástroje popularizace výsledků vědy, výzkumu a vývoje na vysokých školách v ČR“.

-map-, -mav-, foto -mo-

Zapomenutý „nepřítel“ Josef Josten

Centrum pro československá exilová studia UP obdrželo významnou pozůstalost

Výsledkem dlouhodobé spolupráce mezi Filozofickou fakultou UP a jejími českými a zahraničními partnery, zastoupenými Anglo-americkou vysokou školou v Praze, bylo dne 11. 9. 2009 předání pozůstalosti Josefa Jostena (1913-1985) Filozofické fakultě UP a jejímu Centru pro československá exilová studia při Katedře historie FF. Tento dar byl předán zástupcům FF UP panem Martinem Jostenem, synem Josefa Jostena. Součástí předání pozůstalosti byla mezinárodní vědecká konference The Democratic Exile Movement from the Soviet Bloc Countries in Great Britain za účasti odborné a diplomatické veřejnosti. Mediálně byl projekt podpořen Českým rozhlasem Praha a Českou televizí Praha.

Josef Josten představuje jednu z nejvýraznějších osobností československého exilu ve Velké Británii, který nejdříve po roce 1939 a následně po roce 1948 až do poloviny osmdesátých let shromažďoval a zprostředkovával informace o dění v Československu zahraniční veřejnosti. Jeho prostřednictvím byl informován československý exil přednostně v západní Evropě a na americkém kontinentu. Byl tvůrcem informačního bulletinu a díky Jostenovi vycházelo dvacet sedm let periodikum *Čechoslovák*. Díky Jostenem shromážděným informacím lze zpětně rekonstruovat další historii a roli československého, českého a slovenského exilu. Jedná se mj. o širokou škálu Jostenových osobních kontaktů.

Součástí konference a předání pozůstalosti je výstava Jostenova odkazu, která je přístupná v Anglo-americké škole (Lázeňská 4, Praha-Malá Strana). Současně byla veřejnosti představena monografie Milady Polišíenské *Zapomenutý „nepřítel“ Josef Josten* (Praha, Libri 2009, 751 s.), která uvádí v prvotní známost v pozůstalosti uložené archivní prameny. Úvodního slova se do monografie ujal Václav Havel.

Je potěšujícím, že na převedení pozůstalosti do České republiky se vedle Anglo-americké vysoké školy, zastoupené Miladou Polišíenskou, podíleli rovněž pracovníci Filozofické fakulty UP. Autor těchto řádků měl příležitost prvotně nahlédnout do části Jostenovy dokumentace již v polovině devadesátých let na University of Nebraska at Lincoln (USA). Milada Polišíenská dlouhodobě s rodinou spolupracovala. O více než deset let později byly tyto kontakty završeny přesunem pozůstalosti do České republiky. Vyžadovalo to mezinárodní organizační propojení, zisk souhlasů a především osobní angažovanost zúčastněných. Po definitivním souhlasu rodiny/dědiců Josefa Jostena byla pozůstalost čítající více než čtyřicet kartónů za přispění českého zastupitelského úřadu ve Velké Británii převezena do Prahy.

Do Centra pro československá exilová studia na FF UP bude pozůstalost předána po skončení pražské výstavy v polovině října 2009. Pro Centrum, zastoupené jeho ředitelem prof. Milošem Traplem, představuje zisk pozůstalosti mimořádný fond, který je k dispozici české a zahraniční badatelské veřejnosti. Převod Jostenovy pozůstalosti do České republiky byl pro organizátory mimořádnou organizační zkušeností s kladným výsledkem.

Prof. I. Barteček, děkan FF UP

Dobrovolnictví a rozvojová činnost v teorii i praxi

Rozvojové teorie, strategie a vztah bezpečnosti a rozvoje - taková byla témata, jimiž 7. 9. začal dvanáctý ročník Letní školy rozvojové spolupráce, jeden z projektů podporovaný Ministerstvem zahraničních věcí v rámci Programu zahraniční rozvojové spolupráce. Školy se zúčastnilo přes šedesát zájemců a zhruba čtrnáct přednášejících, kteří byli vybíráni podle zvolených témat ročníku, letitých zkušeností organizátorů a také podle výsledku loňských evaluačních dotazníků účastníků. „Z těch mj. vyplynulo, že se k nám lidé vrací,“ komentuje zájem o tuto školu vedoucí projektu Mgr. Eva Vernerová z PŘF UP, podle níž se tradičního týdenního programu zúčastňují lidé také proto, že sice disponují praktickými zkušenostmi s rozvojovou činností v terénu, ale chybí jim důležitý teoretický základ.

Právě o něj se pokusil bezprostředně po zahájení školy PhDr. David Müller, který působí na Masarykově univerzitě v Brně a zaměřuje se na analýzu pozice Evropské unie v mezinárodní politice. Pomyslné zrcadlo české rozvojové aktivity pak v průběhu týdne nabídl Anton Stadler, který studenty informoval o rozvojové činnosti ve Švýcarsku, kde má tato oblast delší tradici. A. Stadler se zabývá strategickou koncepcí Švýcarské agentury rozvoje a spolupráce v oblastech mezinárodní rozvojové spolupráce, tranzice a humanitární politiky.

I letos zahrnoval program workshopy, jejichž cílem bylo seznámit účastníky se základními zásadami řešení ohrožujících situací na humanitárních či rozvojových misích či v nových situacích všeobecně. Jan Plešinger, který má dlouhodobé zkušenosti z práce v krizovém prostředí v zahraničí, interaktivní formou představil možnosti, příležitosti, limity i nebezpečí, které delší pobyt na misích v neznámém prostředí mohou představovat. Účastníci byli seznámeni také s jednotlivými fázemi projektového cyklu zahraniční rozvojové spolupráce, ujasnili si např., co teoreticky i prakticky znamená komunitní práce, komunitní rozvoj a práce v rozvojových zemích, včetně ukázky toho, jak komunitní práce funguje v České republice. Lenka Dušková, která na Katedře rozvojových studií PŘF UP přednáší o bezpečnosti a rozvoji, např. vedla workshop, jehož cílem bylo odhalit některé z důvodů, proč pomoc vedená ke zlepšení podmínek může někdy zároveň rozpoutat nové nebo vyostřit staré konflikty.

Součástí letní školy, která letos poprvé proběhla v nové budově PŘF, byla také výstava fotografií rodin z celého světa *1000 Families* s podtitulem *Rodinné album planety Země*. Záměrem sbírky německého fotografa Uwe Ommera je poukázat na to, že hodnoty jako láska a respekt jsou společné všem rodinám světa. Putovní expozici velkoformátových fotografií, jejíž motto zní „Nezáleží na tom, kde žijeme, rodina je základem každé společnosti“, bylo možné také vidět v Dublinu, Paříži a v červnu také v Praze. Do Olomouce její část zapůjčila společnost Člověk v tísni.

Letní školu rozvojové spolupráce tradičně organizuje Katedra rozvojových studií PŘF ve spolupráci s MZ ČR a Agenturou rozvojové a humanitární pomoci Olomouckého kraje, o. p. s.

M. Hronová, foto M. Otava

I letos obdrželi účastníci pětidenní Letní školy rozvojové spolupráce certifikát o jejím absolvování.

Volební programy kandidátů na rektora UP pro funkční období 2010 – 2014

Prof. PhDr. Ivo Barteček, CSc.:

Změna, kterou nabízím, je změna směřující k jednotné univerzitě s prestiží

Volební program (teze/výběr)

Vstupujeme do období, kdy Univerzita Palackého navenek i uvnitř, v zájmu uchování a posílení svého postavení, musí vystupovat jako jeden celek. Konkurencí nejsou zájmy jednotlivých fakult či centrálních jednotek – konkurencí pro zájmy UP jsou partnerské vysoké školy, které mají tytéž ambice jako UP. Podstatou programu je přijetí myšlenky, že má zodpovědnost je zodpovědností vůči univerzitě a univerzita je povolána hájit zájmy celku i jednotlivce.

V rozvoji univerzity chci naplňovat doktrínu intenzivního rozvoje, soustředit se na kvalitu, zdůraznit vědu, výzkum a tvůrčí činnost včetně kvality výuky. Součástí tohoto přístupu je účelné soustředění zdrojů rozložených na fakultách a identickou či blízkou nabídku zastřešit univerzitními pracovišti/centry (např. ekonomická studia a jejich aplikace) nebo tyto činnosti soustředit na jedné z fakult.

Hledat a nabízet možnosti mezioborových studií a studií v cizím jazyce včetně společných studijních programů v rámci podpory internacionalizace. Pod garanci prorektorky/prorektora pro záležitosti studia urychlit přípravu žádosti o ECTS Label/DS Label, který přiblíží UP evropským standardům, a za IT podpory vytvořit podmínky pro přijetí elektronického indexu.

Univerzita Palackého je vědeckou a tvůrčí univerzitou. Dělení univerzit dle kvality vědeckého výkonu je otázkou času. Pro financování univerzity a vědy zamýšlím otevřít možnosti (vedle existujících) spolupráce s podnikatelským sektorem. Financování ze státního rozpočtu doplnit dalšími zdroji včetně donátorů. Zatím nebyly dotčeny možnosti spolupráce s absolventy UP ve prospěch univerzity.

Schéma financování projektů z Operačního programu Věda a výzkum pro inovace není metodicky dokončeno. Na UP má příprava k účasti – ve srovnání s ostatními českými univerzitami – rezervy. Výstavba Envelopy a příprava výstavby v rámci VaVpl doložila slabá místa UP. Řešením je v případě výstavby z evropských fondů profesionální management.

Při stanovování stavebních priorit UP provázaných se státním rozpočtem prosazují tezi o každo-

roční flexibilní podpoře vybrané fakultě a promítnout tuto skutečnost do sestavování rozpočtu příslušného finančního roku (příkladem pro finanční rok 2010 Fakulta zdravotnických věd). To vše s důrazem na zvýšenou hospodárnost.

V případě kvestury nutno vnímat řídicí pravomoci v souladu s vysokoškolským zákonem. Pro kvestorku/kvestora to znamená jednoznačný apel na posílení vnitřní disciplíny, vytvoření prostoru pro permanentní komunikaci na příslušné úrovni rozhodování a řízení, a to s minimální časovou prodávou; dále apel na aktivitu ve vztahu k MŠMT (a k dalším ministerstvům) a ke všem subjektům provázaným s univerzitou včetně města a kraje.

U prorektorů má jednoznačnou prioritu připravenost k týmové spolupráci. Východiskem je spolupráce jak při každodenní operativní agendě, tak při řešení strategických témat.

Obraz univerzity je spoluutvářen aktivním vystupováním na celorepublikové a světové scéně. Mám na mysli zvýrazněnou angažovat UP ve vztahu k MŠMT a k univerzitám v ČR i mimo ČR. V tomto směru může UP sehrávat významnou iniciační roli, která není provázána s velikostí univerzity, naopak je provázána s ochotou a připraveností vstoupit na meziuniverzitní „politickou“ scénu.

Univerzita představuje instituci, které vedle vzdělávacího, vědeckého a tvůrčího poslání náleží nezastupitelná role společenská. Povinností je znovu ukotvit v Olomouci a v Olomouckém kraji povědomí o nepostradatelnosti univerzity. Zdůraznit roli nejstarší univerzity na Moravě a Olomouce jako města s druhým největším památkovým fondem v ČR včetně místa na mapě světového kulturního dědictví UNESCO. Olomouc je v rámci ČR „nejuniverzitnější“ městem! Toto promítnu do spolupráce s městem a krajem.

Informačnímu centru UP vrátit jeho místo. Jak IC, tak univerzitu jako celku prospěje sjednocující „zastřešení“ bývalých jednotek IC vypracováním, projednáním a schválením koncepce IC, pozitivní prezentace práce IC a jeho složek před akade-

Prof. PhDr. Ivo Barteček, CSc. (1953), děkan Filozofické fakulty UP, kterou vedl v obou předchozích funkčních obdobích. Je historik, působí na Katedře historie Filozofické fakulty UP. Jeho odborným zaměřením jsou dějiny raného novověku a iberoameristika. Je spolupracovníkem Centra pro československá exilová studia FF UP a Střediska iberoamerických studií UK. Věnuje se vystěhovalectví a exilu do Latinské Ameriky.

mickou veřejnosti. Přímé řízení nechť je dočasně v rukou rektora.

Uvádím tři vybrané prioritní oblasti, kterým věnuji přednostní pozornost.

1. Prorektor pro organizaci a rozvoj zpracuje sjednocující strategii UP na období osmi let z pohledu „podnikatelského“ záměru. Odtud se odvíjí zpracování dlouhodobého záměru, který bude předložen ve spolupráci s fakultami a jejich akademickými senáty Akademickému senátu UP. Připravit marketingový záměr univerzity ve spolupráci s profesionály se zkušeností a s domácím i zahraničním renomé při vytváření strategie univerzit (a to bez navýšení výdajů v rámci rektorátu a centrálních pracovišť).

Tento krok doplnit spoluprací s renomovanou PR agenturou se zkušenostmi propagace univerzitního světa české a zahraniční veřejnosti. Jak v případě vypracování strategického „podnikatelského“ záměru, tak v případě PR nutno mít na paměti, že evropské zdroje jsou dočasné. Je nutno dohlédnout za období po roce 2015.

2. Univerzita vyžaduje definování jednotné strategie informačních technologií, elektronických a informačních systémů. Prorektor pro IT sjednotí pravidla pro zabezpečování IT podpory na fakultách/na univerzitě, odstraní existující duplicity a nedostatky. Zpracuje Projekt IT strategie UP. Cílem je sjednotit vnitřní komunikaci na univerzitě, vymezit kontrolu a odpovědnost. Odstranit neudržitelné množství administrativních úkonů s důrazem na dělbu práce a profesionalizaci řízení a aparátu, včetně možného fakultního propojení. Jen tak lze uchovat sféru akademických svobod pro výuku, vědu a tvůrčí činnost.

3. Prostřednictvím projektu Rozvoj lidských zdrojů na UP věnovat pozornost personálnímu rozvoji a připravit zavedení sjednocující firemní kultury UP, která zahrne akademické i neakademické pracovníky ve prospěch vzájemné komunikace s cílem nalézání důvěry, narovnání práv a povinností, sjednocení univerzity.

Harmonogram naplňování volebního programu má své přirozené kontrolní body – semestr, akademický/finanční rok, zasedání Správní rady, AS UP. Jednotlivé z programových tezí mají individuální délku plnění; dílčí bilance musí být přístupná kdykoliv.

Rektor: nastavení vědecké excelence univerzity, marketingová strategie, dlouhodobá strategie, převzetí kompetencí pro vnitřní vztahy a vztahy v ČR, odpovědnost za administrativu Rektorátu, přímé řízení IC, koordinace.

Prorektori (rozvaha): prorektor pro vědu, prorektor pro záležitosti studia a studentů, prorektor pro organizaci a rozvoj, prorektor pro zahraniční styky, prorektor pro IT. Do výkonu prorektorů plánuji zařadit kapitolu lidské zdroje.

Oddělení zahraničních vztahů UP
porádá pro studenty UP

PŘEDNÁŠKU

O MOŽNOSTECH STUDIA V ZAHRANIČÍ

SPOJENOU S PREZENTACÍ TĚCHTO PROGRAMŮ:

Stipendia na základě mezinárodních smluv (AIA)

Stipendia programu ERASMUS

Pracovní stáže programu ERASMUS

Stipendia do USA – Merrillův Program

KDY? ve středu 7. října 2009, ve 14.00 hodin

KDE? aula FF UP, Křížkovského 8, Olomouc

Volební programy kandidátů na rektora UP pro funkční období 2010 – 2014

Prof. RNDr. Lubomír Dvořák, CSc.:

Je nutné posilovat vědomí univerzity jako celku

S volebním programem předstupuji před akademickou obcí UP jako kandidát, kterého již z mého současného i dřívějšího rektorského působení mohli její jednotliví členové dobře poznat. Nabízím tedy nejen zkušenost a poučení, nýbrž také mnoho úspěchů spatřných s mou předcházející rektorskou prací. Na UP jsme zásadně pokročili kupředu s investičními akcemi, zkvalitnili jsme transparentnost fungování a financování jednotlivých součástí UP včetně Rektorátu, nadále jsme úspěšně univerzitu profilovali vědecky. Rovněž jsme se zasadili o její ještě výraznější internacionalizaci a přátelštější komunikaci s vnějším světem včetně vylepšení mediálního obrazu UP. V neposlední řadě se nám podařilo nastavit dobré vazby a pracovní atmosféru mezi vedením UP a Akademickým senátem UP.

I. Financování UP

V období čerpání prostředků především z infrastrukturního OP VaVpl a OP Životní prostředí a s ohledem na technický stav budov využívaných UP, zajištění výukových prostor pro všechny fakulty (v poslední době zejména FZV) a s přihlédnutím k vážné hospodářské krizi je třeba vycházet z předpokladu, že hlavními zdroji financí pro činnost UP jsou následující prostředky: a) příspěvek MŠMT na studenty; b) dotace na vědu a výzkum z MŠMT a různých grantových agentur; c) dotace MŠMT na rozvojové projekty; d) smlouvy o řešení projektů operačních programů EU, v současnosti zejména „Vzdělávání pro konkurenceschopnost“ (většinou neinvestiční prostředky), „Věda a výzkum pro inovace“ (hlavně investiční peníze pro infrastrukturu UP) a „Životní prostředí“ (rovněž převážně investiční prostředky určené pro účely energetických úspor).

Úspěch při získání projektů bude v některých případech (především osa 4 OP VaVpl – infrastruktura pro výuku ve spojení s vědou – a také OP ŽP – energetické úspory) znamenat potřebu zajistit z vlastních zdrojů peníze na dofinancování těchto projektů (podle požadavků EU) a dále peníže na posílení technické infrastruktury v areálech Hněvotínské ul. a ul. Šlechtitelů. Chceme-li splnit svou morální povinnost vůči UP a jejím současným i budoucím studentům a akademickým pracovníkům a využít unikátní příležitost získat na rozvoj UP ojedinělé unikátní prostředky (výše může přesáhnout i 3 mil. Kč), jsme povinováni zajistit vlastní finance, momentálně odhadem ve výši 300 až 500 milionů Kč v časovém horizontu asi 5 let (s možností prodloužení podle splátkového kalendáře v případě bankovního úvěru).

Možnosti: zvýšit roční FRIM na částku kolem 100 mil. Kč (dosud do 50 mil. Kč) z následujících zdrojů: příspěvek na studenty, rozvojové projekty, projednávaná podpora od Olomouckého kraje a Statutárního města Olomouce, bankovní úvěr; z této částky by bylo využito 50 až 60 % na dofinancování projektů EU včetně návazných aktivit, zbytek na rekonstrukce stávajících objektů UP s tím, že by byly podle dohodnutého harmonogramu přednostně čerpány funkcemi, které se nepodílejí na projektech EU.

Pro splnění těchto požadavků je nutná synergie celé UP; přes velkou rozmanitost oborů a rozsáhlou autonomii pracovišť jsme jednou univerzitou. Role univerzitního vedení spočívá především ve vytvoření spojovacího článku mezi fakultami, který dbá na to, abychom byli vnímáni jako jeden celek. Je nutné posilovat vědomí uni-

verzity jako celku. Bude třeba narušit vnitřní bariéry, odstraňovat duplicity, jež uvnitř univerzity máme, společně hledat možnosti racionalizace k tomu vhodných činností.

K transparentnosti finančních toků uvnitř UP je třeba říci, že se za dobu působení nové kvestorky UP zlepšila.

Přesto jsem rozhodnut připravit ve spolupráci s kvestorkou a po konzultacích s ekonomickou komisí AS UP ještě jednodušší variantu finančních zpráv, jež by nebyly zahlceny velkým počtem účetních informací a přitom obsahovaly vše podstatné pro to, aby si členové akademické obce mohli snadno udělat úsudek o hospodaření příslušné organizační jednotky.

Termín: základní dohody do konce října 2009, průběžné plnění v letech 2010 až 2015.

II. Organizační struktura UP

V této oblasti se zásadními změnami nepočítám, ale přesto předložím několik poznámek.

Domnívám se, že univerzita naší velikosti by měla mít s ohledem na rozumnou dělbu práce pět až šest prorektorů. Předpokládám ponechání čtyř stávajících resortů s mírnými úpravami kompetencí, které budou předmětem diskuse s novými prorektory: 1. Věda a výzkum; 2. Studijní a sociální záležitosti studentů; 3. Vnitřní a vnější komunikace, zahraniční styky; 4. Organizace, strategie a rozvoj UP. Zvažuji dva nové resorty: 5. Informační technologie (analýza informačních systémů využívaných na UP, včetně zavedení tzv. datových schránek a následné zpracování a realizace strategie IT pro UP do r. 2015). 6. Řízení aktivit v OP „Věda a výzkum pro inovace“ (zatím se jedná o pracovní název, bude upřesněno v závislosti na úspěšnosti navrhovatelů projektů z UP, možná je i varianta outsourcingu smluvním partnerem).

Mám-li se vyjádřit ke jmenovitému obsazení prorektorských funkcí, mám na každý post vytýpovaného jednoho až dva uchazeče – každý z kandidátů by měl pro diskusi se mnou připravit vlastní koncepci resortu. Ke kandidátům patří kromě stávajících prorektorů i další kandidáti (mj. někteří z navržených kandidátů na rektora, některé výrazné osobnosti AS UP, někteří proděkaní, nedávny náměstek MŠMT J. Důrř aj.), se kterými předběžně konzultuji jejich a mé představy o práci v daném resortu.

Termín: konec října 2009.

Nově nechám zpracovat koncepci organizace a řízení jednotek bývalého Informačního centra. Jeho rozpad na dílčí jednotky řízené prorektory byl kritizován, já se domnívám, že přinesl i mnoho pozitivního. Hodně práce navíc měli odpovědní prokektori, kteří byli často úkoly přetížení, a tak jim nezbyval čas na důležité části jejich pracovní náplně.

Obsazení vedoucích funkcí na organizačních jednotkách se řídí Zákonem práce a případné změny na nich jsou z hlediska pracovního práva nesnadné. Přesto nelze vyloučit odůvodněné změny na některých postech. Se změnami osob kvestorky nebo kancléře v současné době nepočítám. Za důležité považuji nutnost řešit centrální administraci projektů EU (zejména VaVpl) buď v odpovědnosti příslušného prorektora, nebo externího subjektu.

Termín: červen 2010

III. Zlepšení vnitřní komunikace na UP

V současnosti pravidelně navštěvuje rektor a vedení UP jednotlivé fakulty, aby se na nich mohl setkat s jejich vedením a probrat detailněji konkrétní problémy. Stávající jednání na fakultách však navrhuji doplnit novým prvkem. Mám totiž pocit, že pro velkou část akademické obce je rektor i Rektorát „kdesi daleko“.

Prof. RNDr. Lubomír Dvořák, CSc. (1940), působí ve funkci rektora UP již podruhé, olomouckou univerzitu vedl také v letech 1997–2000. V letech 1993–1997 a 2003–2006 stál v čele PŘF jako její děkan. Je členem Katedry experimentální fyziky PŘF UP. K hlavním oblastem jeho vědeckého a odborného zaměření patří luminiscence anorganických materiálů, optické vlastnosti tekutých krystalů a biofyzikální aspekty primárních fotosyntetických procesů.

I fyzická vzdálenost může být příčinou nedostatečné komunikace, vedoucí občas ke zbytečným nedorozuměním. Zvažuji, že k částečné nápravě by mohlo přispět zkušební zavedení úředních dnů rektora na fakultách, po dohodě s příslušnou děkankou či děkanem. Pokud k tomu bude na fakultách prostor a vůle, nabízím možnost vyzkoušení těchto „úředních dnů“ přibližně jednou za dva měsíce na každé z fakult UP. Očekávám od tohoto kroku jednak možnost věnovat se problémům jednotlivých pracovišť při pohledu „zblízka“, jakož i větší příležitost členů akademické obce k bezprostřední interakci s univerzitním vedením.

Termín: březen 2010.

IV. Uvedení funkčního systému studentských evaluačních výuky do praxe

Na UP existuje v rámci systému STAG možnost evaluovat výuku – prostředí však není vyhovující a využívá ho jen malé procento studentů. Na některých pracovištích mají naopak vytvořen svůj vlastní systém, který je využíván. To, že u nás nefungují evaluace univerzálně, považuji za nedostatek, který je třeba řešit. Hodlám se zasadit o to, aby evaluace výuky probíhala na všech pracovištích a týkala se všech vyučovaných předmětů. Chci, aby se evaluací zúčastňoval co největší počet studentů, aby jejich výsledky byly zveřejňovány, aby se studenti dozvěděli, jaká opatření jsou z výsledků vyvozována.

Termín: evaluace výuky budou probíhat celouniverzitně ve zkušebním režimu od akademického roku 2010/2011 a v ostrém režimu od roku 2011/2012.

V. Státní závěrečné zkoušky

Státní závěrečné zkoušky by měly být oslavou toho nejlepšího, co se u nás „vyprodukovalo“. Nelíbí se mi, že státnice, které jsou ze zákona veřejné, se na řadě pracovištích odehrávají za zavřenými dveřmi učeben, kam se kdokoliv zvenčí zdráhá vstoupit. Nelíbí se mi též, že někde nechťejí zveřejňovat diplomové práce. Chci se zasadit o to, aby se státní závěrečné zkoušky a obhajoby závěrečných prací považovaly za celouniverzitní událost. Všichni by měli být informováni, kdy, kde a v jakých oborech zkoušky probíhají. Měli by vědět, že budou vítáni, pokud se na ně přijdou podívat. Vedení univerzity a fakult by měla jít v tomto příkladem a státnice pravidelně navštěvovat. Obhajoby závěrečných prací by měly být automaticky spojovány s účastí v soutěži o Cenu rektora. Vzájemná možnost rozšíření této ceny i o „divácké nominace“.

Termín: koordinovat s termíny SZZ, poprvé 6/2010.

Závěrem chci říci, že pozice UP jako univerzity, jež chce být především výzkumnou univerzitou, je v rámci různých kvalitativních hodnocení českých univerzit velmi dobrá. V mnohých meziuniverzitních hodnoceních se UP řadí do pěti nejlepších českých univerzit – mojí ambicí bude toto postavení nejen udržet a upevnit, ale ještě zlepšit. Ještě dlouho bude UP zápasit s nedostatkem finančních prostředků určených na rozvoj podle vlastních představ. Co však UP může nabídnout svým zaměstnancům a studentům už nyní, je slušné zacházení, dobrá pracovní a vědecko-výzkumná atmosféra. Tu chci v následujících čtyřech letech garantovat a nadále rozvíjet.

(zkrácená verze)

Úplné verze volebních programů obou kandidátů naleznete na stránkách Žurnálu Online www.zurnal.upol.cz

Unikátní soubor dopisů zveřejněn v nové publikaci Bohuslav Martinů Zdeňku Zouharovi: „Milý příteli...“

V průběhu konference „Kontinuita proměny“, která v rámci Pražského jara proběhla v květnu k padesátému výročí úmrtí Bohuslava Martinů, byla mj. prezentována komentovaná česko-anglická publikace *Milý příteli: Dopisy Bohuslava Martinů Zdeňku Zouharovi. Dear friend: Bohuslav Martinů's letters to Zdeněk Zouhar*. Kniha autorů prof. Zdeňka Zouhara a doc. Vít Zouhara z Katedry hudební výchovy PdF UP, kterou vydalo Vydavatelství UP, je jedním z výstupů projektu „Příprava a realizace souborného kritického vydání děl Bohuslava Martinů“ řešeného v letech 2005 – 2007 pod gescí Grantové agentury ČR. Hlavním nositelem tohoto projektu byl Institut B. Martinů, spolunositeli pak Univerzita Palackého a Univerzita Karlova. Publikace obsahuje unikátní soubor dopisů Bohuslava Martinů psaných Zdeňku Zouharovi. Jeho syn doc. Vít Zouhar poskytl Žurnálu UP následující rozhovor:

Vyrůstal jste v hudebním prostředí. Vyrůstal jste i „s Bohuslavem Martinů“?

Ano, od nejútlejšího dětství jsem byl obklopen Martinů, jeho skladbami, které hrávala moje matka, nahrávkami, autografy skladeb a korespondence, které k nám chodili studovat badatelé a interpreti. V mých dětských vzpomínkách je také skladatelova manželka Charlotte Martinů, která rodiče navštěvovala. Martinů se objevuje v naší rodině ale ještě před mým dětstvím: autorem první knihy o něm je můj otec. Vyšla v roce 1957, tedy devět let před mým narozením. Otec se dlouhá léta zabýval interpretací, propagací i výkladem jeho děl, později byl také dlouhá léta předsedou Společnosti Bohuslava Martinů, jako skladatel také reagoval na Martinů mj. ve skladbě „Variace na téma Bohuslava Martinů“, kterou letos v mnohonásobné repríze provedl na Pražském jaru Jakub Hrůša s Filharmonií Bohuslava Martinů. Byl to můj otec, kdo premiéroval „Otvírání studánek“ a matka jako pianistka také. Mimořádně, v létě roku 1955 moji rodiče kvůli Martinů dokonce přerušili svatební cestu. Důvod byl prostý: přišla partitura „Otvírání studánek“. Máma žertem říkala, že by měla napsat knihu Můj život s Bohuslavem Martinů. A možná, že by se tak i stalo, kdyby tento titul nepoužila Charlotte Martinů.

Co vás vedlo ke zpracování a zveřejnění korespondence mezi vašim otcem a Bohuslavem Martinů?

V polovině 90. let jsem začal pracovat v ediční komisi připravující kritické vydání děl B. Martinů, stal jsem se členem Správní rady Nadace Bohuslava Martinů v Praze a na Universitát für Music und darstellende Kunst ve Štýrském Hradci jsem začal připravovat rekonstrukci elektroakustické skladby „Počme électronique“ skladatele Edgarda Varčeseho. Myslím, že právě souběž těchto aktivit mi připomněl, že otcův důležitý soubor dopisů od B. Martinů, za nímž nemusím jezdit do archivů ani do Eintrachu, Haagu nebo Los Angeles nebo někde jinde, jako je tomu v případě Varčeseho, by měl být co nejdříve zpřístup-

něn. Mimo jiné také proto, aby otec mohl ještě zavčas doplňovat mé komentáře coby pamětník. V té době jsem si uvědomil nenávratnost některých informací a nenahraditelnost vzpomínek pamětníků. Ostatně nápad vydat dopisy Martinů měl otec už dříve, ale stále bylo něco důležitějšího, a tak mi nezbylo, než abych se sám chopil této iniciativy. Důležitým motivem ke zpracování a zveřejnění bylo také to, že korespondence, kterou mezi sebou v letech 1949 – 1959 vedli, není důležitá jen z hlediska domácí hudební historie, ale také pro její přesahy. Obsahuje např. scénické poznámky k operě Čím lidé žijí, důležité poznámky ke genezi opery „Řecké pašije“, ke vzniku kantáty „Gilgames“ atd. Také proto jsem se rozhodl pro zrcadlovou česko-anglickou edici. Dalším záměrem bylo, aby kniha přinesla co nejvěrnější autentický obraz korespondence Martinů. V jeho dosud zveřejněné korespondenci byly totiž často učiněny různé korekce, nejčastěji na základě dobového pravopisu. My jsme se s otcem naopak snažili podat co nejvěrnější obraz písemného projevu skladatele, a proto jsme upravovali jen minimálně, pouze v rovině diakritiky, s níž se Martinů u strojopisných dopisů nezdřoval. Ani ve Spojených státech, ani v západní Evropě, kde pobýval, neměl k dispozici psací stroj s českou diakritikou, a tak háčky a čárky často nechával na předstávě adresátů, podobně jako v mnoha dnešních e-mailech. To byly takřka jediné editorské zásahy. Martinů byl z hlediska dobových pravopisných úzů totiž zcela neortodoxní, zároveň však celkem důsledný. Např. před „že“ snad nikdy nepsal čárku; nikdy by samozřejmě nenapsal slovo visuelní nebo komposice se „z“, k čemuž by nás vedla aktuální norma apod. Martinů, ovlivněný francouzským a pak americkým prostředím, psal např. v 50. letech anglické označení data „July 6“ nebo oslovení často s dvojtečkou. To jsme také použili v názvu knihy. Jedná z těchto specifických důvodů, jednak poučení a inspirování aktuálními kritickými edicemi jsme v tomto smyslu formulovali také ediční zásady.

Ojedinelá publikace prof. Zdeňka Zouhara a doc. Vít Zouhara *Milý příteli: Dopisy Bohuslava Martinů Zdeňku Zouharovi. Dear friend: Bohuslav Martinů's letters to Zdeněk Zouhar*, kterou vydalo Vydavatelství UP, obsahuje šestadvacet dosud nezveřejněných dopisů mezi jmenovanými muži v letech 1949 – 1959. Kniha je jedním z výstupů projektu „Příprava a realizace souborného kritického vydání děl Bohuslava Martinů“, řešeného v letech 2005 – 2007 a dotovaného Grantovou agenturou ČR. Uvedená ukázka přibližuje, jak se Bohuslav Martinů dostal k básni *Píseň o Studánce Rubince*:

Milý příteli:

July 6. 55

Teď vám dám důvod abyste nebyl nemocen. Dostal jsem totiž báseň překrásnou od poličského rodáka M. Bureše o otvírání studánek u nás na Vysočině. Báseň mne úplně okouzila a hned jsem sednul k pianu. A teď si myslím jestli by Vás to zajímalo že bychom mohli udělat premiéru této skladby v Poličce, vím že hledáte material a tohle by snad bylo nejvhodnější. Je to pro ženský sbor a jednoduše. Sop. a Alto Solo, Baryton Solo, dvě housle, viola a piano. Jsem jist že Bureš bude rovněž souhlasit. Tak mi napište co o tom soudíte.

Mnoho zdravím

B. Martinů

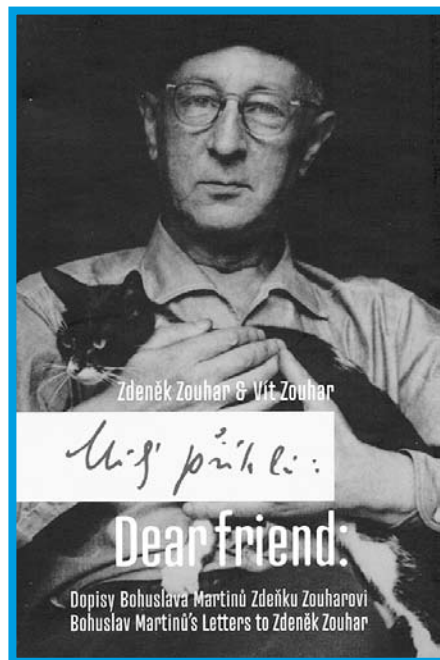
Doc. Vít Zouhar, hudební skladatel, muzikolog a pedagog působí na Katedře hudební výchovy PdF UP od roku 1992. Hudební vzdělání získal v mládí od svých rodičů, skladbu vystudoval na Janáčkově akademii múzických umění v Brně a na Hochschule für Musik u. darstellende Kunst Graz, muzikologii pak na Masarykově univerzitě v Brně. Skladatel Zouhar je autorem oper *Coronide* (2000), *Torso* (2003, společně s dr. T. Hanzlíkem) a *Noci dnem* (2005), které uvedlo Národní divadlo v Praze, Národní divadlo v Brně a Teatro Asinoli Corregio. Balet *Wide Crossing* (1994) nastudoval Opernhaus Graz a die Theater Künstlerhaus Wien. Jeho komorní a orchestrální skladby zazněly na festivalech Pražské jaro, Schleswig-Holstein-Musik-Festival, Poesiefestival Berlin, Hörgänge Wien, Melos-Etos Bratislava, Ostravské dny nové hudby atd. Doc. Vít Zouhar je držitelem řady skladatelských cen, jako hostující skladatel působil ve Werkstatt Graz a na IEM Graz. Jeho teoretické práce jsou zaměřeny na problematiku hudby 20. století (minimalismus, hudební postmodernita). Je autorem knihy *Postmoderní hudba? Německá diskuse na sklonku 20. století* (2004). Inicioval vznik programu *Slyšet jinak*, který je zaměřen na komponování dětí v hudební výchově.

Při jaké příležitosti začal váš otec komunikovat se skladatelem Martinů?

Bylo to v roce 1949. Můj otec – tehdy dvaadvacetiletý – napsal písňový cyklus „Písníčky o lásce“, a protože byl smělý, řekl si, že je pošle Martinů, co na ně řekne. Jednoduše ho zajímal názor „Mistra“, jak o něm dodnes často hovoří. A ten posléze odpověděl velmi vlnitě. Poté se však – i v souvislosti s politickou situací – na delší čas odmlčeli. Martinů byl v tehdejší Československu minimálně až do roku 1954 zapovězeným autorem. Vycházely nejrůznější kampaňovitě studie o tom, jak může psát někde pro americké kapitalisty, když ho nezajímá pracující lid v Čechách apod. V letech 1949 – 1953 byla politická situace v tehdejší Československu natolik vyostřená, že skladatel, označovaný jako formalista a kosmopolita, svou korespondenci přes železnou oponu maximálně omezil. Pravidelně si psal snad jen s rodinou, skrze níž také nepřímou komunikoval s přáteli. V roce 1953 se můj otec stal dirigentem brněnského sboru OPUS a na konci první sezóny, v červnu 1954, hledal pro tento sbor nové skladby. Navzdory stále ještě přetrvávajícímu ideologickému zapovězení Martinů tehdy zkoušel skladatele znovu oslovit – tentokrát s prosbou o jakési pokračování Dvořákových „Moravských dvojzpěvů“. A zřejmě se tehdy v létě 1954 trefil do mezidobí, kdy Martinů dopsal operu „Mirandolina“, právě se vrátil z Alp, byl plný elánu a díky otcově pobídce se mohl vrátit ke svým oblíbeným sbírkám moravské lidové hudby a poezie. Ve velmi krátkém čase tehdy v Nice napsal pro otce cyklus ženských sborů na moravskou lidovou poezii, jenž nazval „Petrklíč“. Jeho premiéru uvedl otec v následujícím roce s velkým úspěchem, a tím mj. pomáhal znovu oživit recepci Martinů v Československu. Martinů díky této skladbě věděl, že můj otec vede v Brně sbor, který má zájem o jeho skladby i navzdory politické situaci a který je zároveň schopen je kvalitně nastudovat a provádět. Když pak v červnu 1955 Martinů obdržel od básníka Miloslava Bureše svazek částečně autorských, částečně přejetých básní „Písně o Studánce Rubince“ (později „Otvírání studánek“), byl nadšený a hned začal uvažovat o komorní kantátě, kterou by mohl můj otec se svým sborem uvést v premiéře v rodné Poličce, takže Studánky psal už přímo pro tento sbor a premiéra se v Poličce konala v lednu 1956.

Dokončení na str. 7

Centrum kulturních, mediálních a komunikačních studií zahájilo svou činnost

Na jaře 2009 bylo na Filozofické fakultě založeno Centrum kulturních, mediálních a komunikačních studií (CKMKS). Má sloužit jako platforma sdružující badatelské aktivity pracovníků různých kateder FF UP a dalších pracovišť z České a Slovenské republiky, kteří se pedagogicky podílejí na realizaci studijních programů oborů Kulturní studia, Mediální studia a Komunikační studia. Posláním centra je zastřešit společné výzkumné aktivity pracovníků, kteří institucionálně spadají pod různá pracoviště, ale pojí je výzkumné zájmy v oblasti tří titulních, obvykle úzce provázaných oborů. Činnost centra byla zahájena vědeckým kolokviem s mezinárodní účastí *Jazyk – filosofie – média*, které se uskutečnilo 26. 6. na Katedře žurnalistiky FF UP (viz snímek).

Kolokvium bylo spojeno s oslavou životního jubilea prof. Stanislava Hubíka, který v uvedených oborech přednáší filosofii médií, sémiotiku médií a teorii kultury a v rámci představení Centra byl slavnostně jmenován jeho čestným předsedou. Kolokvia se zúčastnili významné osobnosti sociologie a filosofie z ČR i Slovenska – prof. Jan Keller (OU v Ostravě), prof. Miroslav Marcelli (UK v Bratislavě), prof. Jaroslav Hroch (MU v Brně), doc. Jiří Bystřický (UK v Praze) a doc. Tomáš Hauer (VSB TU v Ostravě). Filozofickou fakultu UP reprezentovali prof. Jan Kořenský z Katedry bohemistiky, dr. Martin Fafejta a dr. Helena Kubátová z Katedry sociologie, v hledišti byli i pracovníci dalších fakult UP. Přítomni byli i slovenští členové Centra, doc. Peter Valček (UK v Bratislavě) a dr. Michal Bočák (PU v Prešově).

Náplní činnosti Centra je teoretická reflexe a analýza vybraných témat a fenoménů spadajících do rámce uvedených oborů. Badatelské aktivity jsou zaměřeny na interdisciplinární výzkum především v oblasti vztahů mezi kulturou, médií a komunikací, jejich kontexty, conceptualizace a analýzy z primárně (nikoliv však výhradně) sociálněvědného hlediska. Interdisciplinarita je nejen nezbytným předpokladem daným charakterem uvedených oborů, ale vyplývá z povahy konkrétních témat, jejichž odborná reflexe probíhá napříč tradičně vymezovanými obory – sociologie, filosofie, historie, filologie apod. – a jejich rámec přesahuje. Výzkumné aktivity jsou přitom úzce propojeny s pedagogickou činností členů a spolupracovníků Centra, kteří výsledky svého bádání prezentují ve výuce, příp. do něj studenti přímo zapojují.

Členové CKMKS se pod vedením jeho vedoucího dr. Marka Lapčíka z Katedry žurnalistiky FF UP zaměřují především na teoretickou reflexi a analýzu proměn mediální komunikace v době koexistence tradičních a nových médií; diskursu zpravodajství; recepce mediálních reprezentací reality jako kulturních praktik; chování mediálních publik; filosofii médií; dějin českých médií; specifika vizuální komunikace ad. Kromě tuzemských i zahraničních konferencí je prezentací výsledků činnosti Centra určena revue *Kultura – Media – Komunikace (K-M-K)*, jejíž první číslo vyjde v říjnu 2009 a bude věnováno třem centrálním tématům: Spektákl, mizející realita a (ne)bezpečí informací – Diskurs(y) o diskursu – Obraz a vizualita. -red-, foto archiv Centra

Bohuslav Martinů Zdeňku Zouharovi...

Dokončení ze strany 6

Publikace obsahuje 26 dopisů, z nichž vyplývá spousta zajímavého – např. pohled Bohuslava Martinů na Leoše Janáčka, na moravský hudební folklor ...

Ano, v jeho korespondenci se zejména moravská lidová hudba a poezie objevují jako jakási konstanta. Martinů kladl velký důraz na českou moravskou lidovou poezii. Vlastně už ve své autobiografii z roku 1941 popisuje svoji vizi moderní české hudby, která je velmi úzce spojena s českou lidovou poezií. Textová předloha a melodické idiomys jsou pro něj velmi důležité.

Komu je publikace určena?

Cílová skupina je relativně široká. Kniha je určena jak studentům hudební výchovy, tak studentům muzikologie i odborné veřejnosti, neboť obsahuje velké množství dosud nepublikovaných informací. Nejen, že dosud nebyl publikován autentický písemný projev B. Martinů, ale nebyly publikovány ani mnohé informace, jež najdete obsaženy v komentáři. Kniha je určena tedy všem těm, které zajímá Martinů, ale i těm, jež zajímá také česká historie 50. let minulého století. Navíc se jedná vůbec o první překlad dopisů Martinů do angličtiny, čímž se cílová skupina dále rozšiřuje. I proto jsou některé biografické poznámky obsáhlejší, než v publikaci určené pouze pro prostředí české, neboť se jedná často o vůbec první informace dostupné v angličtině. Prostřednictvím komentářů zde čtenář také snadněji objeví různé jínatě a narážky, které Martinů používal při komunikaci i přes železnou oponu. Málokdo např. ví, že v roce 1956, poté co byla v Maďarsku násilně potlačena revoluce a Čechy tomu aplaudovaly, skladatel Martinů – velmi zarmoucen – se rozhodl neposílat už

žádnou skladbu do Čech. Tehdy se rozhodl bojkotovat jakákoliv další uvádění svých skladeb v Čechách. A z komentářů se čtenář také dozví, jak Martinů na podobné téma reagoval jiným adresátům. Je to mnohdy velmi zábavné i poučné srovnání.

Dílo je výsledkem projektu řešeného v letech 2005 – 2007. Vím, ale že práce související s Bohuslavem Martinů pokračuje ...

Od loňského roku pokračujeme na dalším, tentokrát pětiletém projektu podpořeném opět GA ČR. V rámci tohoto projektu připravují společně s otcem kritickou edicí vokálních děl Bohuslava Martinů a s dr. Gabrielou Coufalovou pak kritickou komentovanou edici dopisů Martinů Miloši Šafránkovi. Jedná se však teprve o počátek mnohaletého projektu, který inicioval můj otec už v roce 1995, když formuloval vizi kritické edice děl Bohuslava Martinů. V průběhu uplynulých let tato vize uzrála zásluhou Aleše Březiny, ředitele Institutu Bohuslava Martinů a prof. Ivana Štrase, předsedy Nadace Bohuslava Martinů v Praze do podoby Souborného vydání děl Bohuslava Martinů – Bohuslav Martinů Complete Edition, která v následujících letech bude vydávat nakladatelství Bärenreiter. Kniha korespondence B. Martinů, která právě vyšla, je tedy jednou z částí všech prací, které se skladatelem Martinů souvisejí. Souběžně s dokončením této publikace jsem shromažďoval materiály ke kritickému vydání sborových děl Bohuslava Martinů a kantát na texty Miloslava Bureše, jejichž kritická edice bude dalším výstupem tohoto projektu.

Ptala se M. Hronová, foto archiv V. Zouhara

Kulturní studia – nový obor na UP

Jako první z univerzit zemí Visegrádské čtyřky získala UP, resp. Katedra žurnalistiky FF UP akreditaci nového studijního oboru se zaměřením na studium kultury – Kulturní studia. Ta vznikla jako obor na univerzitě v britském Birminghamu v roce 1964 a dnes se v západních zemích běžně vyučují na řadě světových univerzit, především ve Velké Británii a USA, ale i v Německu a Rakousku. „Hlavním předmětem zkoumání kulturních studií je vztah mezi kulturou, mocí a identitou člověka. Zajímají se o to, jak nás kultura ovlivňuje, jak určuje to, co jsme a proti čemu se vymezujeme,“ vysvětluje základní charakteristiky oboru Mgr. M. Foret, koordinátor studijního programu z Katedry žurnalistiky a dodává: „Při takovém pohledu na kulturu pak samozřejmě nelze uplatňovat nějaká hodnotící kritéria – masová mediální kultura nás jistě ovlivňuje víc než tzv. kultura vysoká. Kulturní studia se zajímají o kulturu bez předsudků, tedy i kulturu populární, spotřební, a soustřeďují se na to, co nám říká o naší době a nás samých, jak ovlivňuje to, čím jsme. Kultura proto není automaticky chápána jako synonymum k umění.“

Přijímací řízení bylo sice vyhlášeno až v tzv. prodlouženém termínu (po tradiční uzavěrce přihlášek 28. 2.), zájem uchazečů byl však značný – počet přihlášek učinil z Kulturních studií čtvrtý nejatraktivnější magisterský jednooborový studijní program na FF (třetím je obor Mediální studia, realizovaný také na KŽ). „Zájem uchazečů byl do poslední chvíle velkou neznámou, ale výsledek za to napětí stál. K přijímacím zkouškám dorazili uchazeči z celé ČR, včetně Prahy a Brna, několik jich bylo ze Slovenska a jeden dokonce i z Ruska,“ upřesňuje Foret.

Výuka úvodního kursu kulturních studií bude 29. 9. zahájena přednáškou prof. Wolfganga Müller-Funka z Vídeňské univerzity, na jeho vystoupení pak 24. 11. naváže prof. Wolfgang Ullrich z Staatliche Hochschule für Gestaltung v Karlsruhe. „Oba jmenovaní představují nejvýznamnější osobnosti německojazyčných kulturních studií a my jsme rádi, že se stanou jakýmsi kmotry našeho začínajícího oboru,“ doplnil Foret. Na obě přednášky bude formou plakátů pozvána i širší akademická veřejnost. -tz-

Klub přátel polského kina nabízí spolupráci

Vážené kolegyně a vážení kolegové, sekce polské filologie Katedry slavistiky FF UP nabízí frekventantům UV3 a všem studentům FF UP v zimním a letním semestru studijního roku 2009/2010 deset projekcí polských filmů opatřených českými titulky, a to *Dekalog I – X* Krzysztofa Kieślowského (<http://www.csfd.cz/reziser/3435-krzysztof-kieslowski/>). Tyto projekce jsou součástí námi řešeného projektu Česko-polské kulturní vzdělávací partnerství.

Vzhledem k tomu, že naše centrum pracuje od konce listopadu r. 2008 a bude pokračovat do konce roku 2010 a poté do r. 2018, platí naše nabídka po celou dobu našeho řešení projektu. V případě zájmu většího počtu zájemců nabízíme projekce ve dvou skupinách, každá skupina může mít nejvýše 45 osob. Výuka: **čtvrtek od 15.00 do 16.30 hod.** v prostorách Polského kulturního vzdělávacího centra, Vodární ul. č. 6, uč. 340.

V případě zájmu nám laskavě co nejdříve sdělte (potvrďte) den a hodinu, kdy bychom mohli spolupracovat, a předběžný počet zájemců.

Prof. M. Sobotková, CSC., hlavní koordinátorka projektu Česko-polské kulturní vzdělávací partnerství
Dr. M. Hanczakowski, vedoucí PKVC

Cyklus přednášek Katedry muzikologie

Katedra muzikologie FF UP zve na cyklus přednášek, které se konají v rámci „Semináře hudební vědy“ vždy v úterý 13.15 – 14.45 v učebně Roberta Smetany UC UP (není-li uvedeno jinak):

- 29. 9. – prof. Jiří Fiala, CSc.: **G. Preissová, L. Janáček, J. B. Foerster, mezi dramatem a libretem**
- 6. 10. – PhDr. Milan Kuna: **Kritická edice korespondence a dokumentů A. Dvořáka**
- 13. 10. – PhDr. Milan Kuna: **Hudba v koncentračních táborech**
- 20. 10. – PhDr. Milan Kuna: **Hudební aktivity v Terezíně**
- 21. 10. – prof. Jiří Vysloužil, DrSc.: **Česká hudební věda: školy, směry, osobnosti** (pozor změna termínu, středa 11.30 – 13.00!)
- 3. 11. – PhDr. Milan Kuna: **Václav Talich, umělecký profil**
- 1. 12. – prof. Helmut Loos (Leipzig): **Das Italienbild Felix Mendelssohn Bartholdys und Robert Schumanns** (13.15 – 14.45); „Naturkind“ **Beethoven. Zwischen Selbststilisierung und Romantisierung Beethoven. 2. Sinfonie** (15.00 – 16.30).
- 8. 12. – prof. Manuel Gervink (Dresden): **Salomon de Caus (1576–1626), Gartenarchitekt, Ingenieur und Musiktheoretiker in einer Person** (13.15 – 14.45); „Diagonale Symphonie“ – **Abstrakte Filme der 1920er Jahre und ihre Musik** (15.00 – 16.30).

Právnická fakulta UP – Centrum dalšího vzdělávání si vás dovoluje pozvat na odborný seminář

Nový trestní zákoník,

který se uskuteční v pátek 16. 10. v budově A – Rotundě PF UP, tř. 17. listopadu 8

Přednášející: **doc. Alexandr Nett, CSc.,**

Katedra trestního práva PF UP, advokát,

JUDr. Filip Šerba, Ph.D.,

Katedra trestního práva PF UP.

Informace o programu, platbě a přihlášky viz

www.upol.cz/fakulty/

pf/celozivotni-vzdelavani-a-ecd/

Uzávěrka přihlášek: 9. 10. 2009.

Kontakt: Mgr. M. Kouřilová, tel: 585 637 502,

Mgr. I. Večerková, tel: 585 637 625.

Pozvánka Spolku lékařů v Olomouci

Ve středu 7. 10. se uskuteční další z přednáškových večerů Spolku lékařů v Olomouci ve spolupráci s III. interní klinikou FN a LF, tentokrát na téma **Současný stav a aktuální aspekty transplantace ledvin**. Přednáškový večer se bude konat v prostorách Teoretických ústavů LF UP (Hněvotínská 3) od 16. hodin.

Habilitace

Přírodovědecká fakulta UP

V rámci habilitačního řízení v oboru Biochemie se 1. 10. v 15.00 hodin v areálu Biocentra PŘF v Olomouci – Holici uskuteční **inaugurační přednáška RNDr. Vladimír Kryštofa, Ph.D.,** Laboratoř růstových regulátorů PŘF & ÚEB AV: **Vývoj, charakterizace a potenciální farmakologická uplatnění inhibitorů proteinkinaz.**

Fakulta tělesné kultury

V rámci habilitačního řízení v oboru Kinantropologie se v průběhu veřejné části zasedání Vědecké rady FTK UP 12. 10. v zasedací místnosti FTK UP uskuteční následující habilitační přednášky:

- 10. 30 - **PhDr. Soňa Vodičková, Ph.D.,** odborná asistentka Pedagogické fakulty Technické univerzity v Liberci: **Kinematická a dynamická analýza v alpském lyžování, přednosti a limity jednotlivých metod a jejich využití ve výzkumné praxi**
- 12. 30 - **Mgr. Zbigniew Borysiuk, Ph.D.,** odborný asistent Katedry tělesné výchovy a sportu Fakulty tělesné výchovy a sportu Technické univerzity Opole: **Movement Anticipation and It's Application in Combat Sports.**

STUDENTSKÁ RUBRIKA

Studentské organizace na UP

IFMSA: Mezinárodní spolupráce studentů medicíny

IFMSA - International Federation of Medical Students' Associations - je organizace reprezentující přes milion studentů medicíny ve stovce zemí světa. Coby oficiální fórum budoucích lékařů je partnerem WHO, UNICEF a dalších mezinárodních organizací. Jeho místní pobočky najdeme i na všech sedmi českých lékařských fakultách. Základním posláním IFMSA je mezinárodní spolupráce studentů, především ve formě výměnných stáží, které jim umožňují poznat, jak funguje zdravotnictví v jiných, leckdy vzdálených či exotických zemích, a získané zkušenosti zúročit při zkvalitňování domácí zdravotní péče.

Přibližně měsíční stáže, zpravidla v době letních prázdnin, jsou zaměřeny na teoretické i klinické obory. Během zahraničního pobytu však studenti nejsou nijak omezovali v pohybu po dané zemi, což nabízí skvělou příležitost k cestování a poznávání neznámé kultury. V tom studentům tradičně napomáhá místní organizace IFMSA, která pro ně organizuje rozličná zpestření – víkendové výlety po zajímavých místech, nejruznější sportovní akce a večírky, při kterých mají možnost potkat se s místními kolegy i dalšími stážisty.

Specifikem IFMSA je, že valnou část organizačních záležitostí zajišťují přímo studenti. Sami domlouvají místa ve svých fakultních nemocnicích, starají se o ubytování i přípravu doprovodných akcí. Přestože jde o náročné úkoly, jazykově dobře vybavení dobrovolníci jsou schopni je zvládnout na výbornou, o čemž svědčí i čísla. Letos v létě do Olomouce přijelo 34 zahraničních mediků a 36 studentů LF UP se rozjelo na stáže po celém světě. Jenom v České republice se takto ročně vymění přibližně 300 studentů.

Činnost IFMSA se však neomezuje pouze na letní stáže. Během akademického roku se podílí na přípravě dalších akcí, často určených i těm, kteří medicínu nestudují. Olomoucká pobočka tak organizuje „Smoke-Free Party“ (letos proběhne 30. 9. a zvání jsou

všichni, kteří se chtějí pořádně pobavit, ovšem bez cigaretového kouře), „Medvídkovu nemocnici“, s níž medicíni navštěvují mateřské školy a zábavnou formou zbavují děti strachu z bílých plášťů, nebo výuku první pomoci na základních školách. Dále se podílí na četných charitativních akcích, jako jsou „Vánoční hvězda“ nebo pomoc občanskému sdružení Jitro. V březnu olomoucká IFMSA pomohla připravit mimořádně úspěšné setkání se zástupci mezinárodní humanitární organizace Lékaři bez hranic na půdě LF UP.

IFMSA je organizací neziskovou a její členové se pořádání akcí a koordinaci výměnných stáží věnují ve svém volném čase, což při bezpochyby náročném studiu není právě jednoduché. Naštěstí olomoucké pobočce vychází vstříc nejen vedení LF UP, ale i mnohá pracoviště fakulty včetně Centra pro výuku cizích jazyků, které se více než deset let podílí na zajištění výběrového řízení na obsazení stáží. Díky tomu jsme mohli i letos přispět ke sblížení studentů medicíny napříč kontinenty.

V některém z příštích čísel Žurnálu UP se dozvíte, jak vypadá výjezd českého studenta na praxi za hranicemi a jak se naopak zahraničním studentům líbilo v Olomouci.

A. Kopecký, LF UP, IFMSA CZ Olomouc

Univerzita opět připravila pro nové studenty

Průvodce prváka po UP

Publikace **KudyKam – Průvodce prváka po UP** přináší již čtvrtým rokem studentům nastupujícím do prvních ročníků studia na Univerzitě Palackého přehled základních informací, rad a návodů, které jim usnadňují první kroky na vysoké škole. V letošním roce obdržího stránkovou příručku zdarma na 6 000 studentů.

KudyKam je jediným souhrnným bedekrem svého druhu na českých vysokých školách, který vyčerpávajícím způsobem reflektuje potřeby a požadavky nových studentů nejen v oblasti studia, ale také v oblasti zábavy a kulturního života. Publikaci vydala Univerzita Palackého ve spolupráci s občanským sdružením Studenti UP.

Kromě důležitých informací o struktuře univerzity, o systému studijní agendy či o univerzitních zařízeních, čekají na „prváky“ také tipy na kulturní, sportovní a společenské vyžití v Olomouci, mapky sítě MHD a města, kalendář akademického roku či slovníček vysokoškolských pojmů. „Průvodce prváka po UP nezdědňuje pouze integraci nově příchozích studentů v univerzitním prostředí, ale také práci zaměstnanců univerzity, na které se rok od roku obrací méně studentů s dotazy, které jim zodpoví právě tato příručka,“ říká o bedekru Ondřej Martinek z Oddělení komunikace UP, jeden z jejích tvůrců. Studenti tak najdou na jednom místě přehledné návody na to, jak spravovat svou studijní agendu, jak si objednat jídlo v některé z menz či jakým způsobem postupovat v případě zájmu o zahraniční studijní pobyt.

Průvodce prváka po UP obsahuje také praktické adresáře a přehledy otevíracích hodin různých institucí. „Většina nových studentů nepochází z Olomouce, a proto je důležité seznámit je nejen s univerzitou, ale i s městem, ve kterém se chystají studovat. Říct jim, kde naleznou bankomat nebo poštu, kdy a kam si zajít do té které knihovny či kam vyrazit ve volném čase,“ dodává Martinek. Nedílnou součástí příručky jsou i studenty oblíbené vouchery do sportovních center a pohostinských zařízení či slevové kupony na kopírování.

-mar-

První kroky na UP: Imatrikulace

V aule Právnické fakulty UP byli 14. 9. slavnostně imatrikulováni studenti, kteří nastoupili do prvních ročníků studijních oborů Fakulty zdravotnických věd UP. Nejmladší z fakult olomoucké univerzity tak přivítala např. budoucí všeobecné sestry, porodní a radiologické asistentky a asistenty, fyzioterapeuty či manažery ve zdravotnictví.

-red-, foto -mo-

Smišený komorní sbor ATENEO UP hledá nové zpěvačky a zpěváky

Zájemcům z řad studentů všech fakult (studium hudební výchovy není podmínkou) nabízíme zajímavou zkušenost v kolektivu mladých lidí, výjezdy na koncerty po ČR i do zahraničí, možnost získat za účast ve sboru kredity. Podrobnější informace lze získat na sborovém webu www.ateneo.upol.cz

Bude Univerzita Palackého existovat za 10 let? (A co pro to udělat)

Byv zaskočen požadavkem svých studentů vzneseným na posledním semináři letního semestru, abych se pokusil nastínit budoucnost UP a vysokého školství v ČR, odvětil jsem poněkud alibisticky, že poctivá odpověď si z mé strany vyžaduje trochu času. Nuže, po uplynutí takřka čtyř měsíců plným opožděně svůj slib, přičemž se pokorně omlouvám všem čtenářům Žurnálu UP, které snad titul mého skromného článku patřičně vyděsil a vytrhl z doznívající poprázdňinové pohody. Následující text nechce být katastrofickou vizí budoucnosti, ale spíše věcným (byť snad poněkud zjednodušeným) příspěvkem k probíhající diskusi o blízké volbě rektora UP a děkanů čtyř fakult. Zároveň uznávám, že se v pohledu na věci příští mohu mýlit a byl bych rád, kdyby se tak skutečně stalo.

Východiskem mě úvahy je přesvědčení, že v roce 2009 dospěly české univerzity po 20 letech nejednoznačného vývoje k mezíní, jenž zásadně předznamená podobu a fungování vysokých škol v blízké budoucnosti. Odhaduji, že v nejbližším období bude UP čelit třem vzájemně souvisejícím problémům, na jejichž (ne)řešení bude pravděpodobně záviset způsob její další existence.

Problém první: populační

Za dva až čtyři roky ukončí středoškolské vzdělání velmi slabé ročníky narozené okolo poloviny 90. let 20. století. Podle údajů MŠMT spočívá vtip v tom, že celkový počet uchazečů o vysokoškolské studium bude jen nepatrně převyšovat počet volných studijních míst nabízených českými vysokými školami. Tato skutečnost nepochybně povede k zostřenému boji o studenty a s poměrně vysokou mírou pravděpodobnosti rovněž k zániku či k podstatné redukci některých vysokých škol. Odpověď na otázku, jak nepřiznivému demografickému vývoji čelit, není jednoduchá, protože úspěšná obranná strategie vyžaduje řadu paralelních kroků v různých oblastech. Jako nejjednodušší cesta se jeví systematická aktivní spolupráce se středními školami v regionu, která v důsledku může vyústit v přirozené rozhodnutí uchazeče studovat právě na UP. Vyšší potenciál však podle mého soudu škýtá orientace na studenty ze zahraničí. Tato strategie však vyžaduje vhodnou „marketingovou politiku“ a v neposlední (nebo spíše v první) řadě dostatečný počet učitelů schopných přednášet a vést semináře v cizích jazycích. Mírný úbytek studentů by sám o sobě nepředstavoval fatální hrozbu, pokud by jejich počet nebyl jedním z hlavních kritérií financování vysokých škol. Pud sebezáchovy by tedy měl univerzitu vést rovněž k tomu, aby všemi dostupnými a legitimními prostředky – ve spolupráci s ostatními univerzitami v ČR – tlačila na celkovou reformu financování vysokého školství, neboť stávající stav je ve střednědobém výhledu téměř likvidační.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí čtenáři,

ráda bych se s Vámi podělila o příběh, který mi ještě ani po prázdninách nedá spát, a proto bych byla vděčna za Váš názor nebo Vaše zkušenosti v podobných případech.

V červnu se konaly na Katedře anglického jazyka (KAJ) PdF UP přijímací zkoušky do doktorského studia, jehož název je Pedagogika (se zaměřením na anglický jazyk). Byla jsem jmenována předsedkyní zkušební komise a jejími členkami byly další kolegyně z KAJ a jedna kolegyně z Ústavu pedagogiky a sociálních studií. Ke zkoušce se přihlásilo šest uchazečů, dostavilo se pět. Vzhledem k tomu, že bylo známo, že obě členky KAJ odcházejí během prázdnin do důchodu, pozvala jsem jako předsedkyně na zkoušky kolegyni z KAJ, která by mohla být školitelkou některého z přihlášených uchazečů (pokud budou přijati) a také asi členkou přijímací komise v dalších letech. Všem uchazečům byla komise (a předsedkyně) rádně představena. Předsedici do průběhu zkoušek nijak nezasahovala a také nehlasovala o přijetí nebo nepřijetí.

Zkoušky proběhly, uchazeči však – až na jednu výjimku – ve svých výkonech neprojevili dostateč-

Problém druhý: finanční

V nejbližším období zřejmě dojde k synergickému efektu v důsledku působení dvou negativních trendů. Populačně slabé ročníky se totiž budou hlásit ke studiu na vysokých školách v období, kdy vláda ČR bude nucena po několik let realizovat velmi úspornou finanční politiku v zoufalé snaze udržet deficit státního rozpočtu na přijatelné úrovni. Důsledek této situace je zjevný. Přetrvá-li stávající systém financování vysokého školství v nezměněné podobě, bude dále klesat státem poskytovaná dotace na jednoho studenta, a to zřejmě v rychlejšímu tempu než dosud. Ani případná systémová změna financování univerzitního školství (např. především podle vědeckého výkonu, viz níže) zřejmě nepovede k navýšení celkového objemu prostředků vynakládaných na podporu vysokého školství. Dojde však pravděpodobně ke zvýraznění rozdílů mezi jednotlivými univerzitami. Jinými slovy, velikost koláče se nezmění, avšak někteří si z něj budou moci ukousnout více na úkor jiných. Univerzita Palackého je v tomto ohledu stejně zranitelná jako ostatní vysoké školy. Má však několik možností, jak lépe čelit budoucímu výraznému propadu financí. Ponechám-li stranou vnitřní rezervy a úsporná opatření, jeví se jako nejdůležitější schopnost dosáhnout alespoň částečné nezávislosti na státu pomocí vícezdrojového financování. Do této kategorie spadají zahraniční studenti platící za studium, vlastní výdělečné aktivity univerzity, finanční prostředky získané díky důrazu na vědu a výzkum, a v neposlední řadě rovněž pravidelná komunikace s absolventy a úsilí o získání cílené peněžní podpory z jejich strany. Ve všech jmenovaných oblastech má podle mého soudu UP dosud značné rezervy. Zkušenosti zahraničních veřejných univerzit přitom ukazují, že tímto způsobem lze pokrýt 30 % ročních příjmů instituce. Samostatnou kapitolu představuje tzv. školné. V současné době se zdá, že postupný kolaps stávajícího systému financování vysokých škol nezadržitelně spěje k uzákonění platby za studium v jakékoli podobě. Smysl pro politickou realitu však napovídá, že prosazení školného bude i nadále těžkým oríškem. Přesto nebo právě proto by UP měla ve spolupráci s ostatními univerzitami vést systematickou a pozitivní kampaň zaměřenou jak směrem k budoucím studentům, tak k politické elitě státu.

Problém třetí: věda a výzkum

Předpokládáme, že budoucí systém rozdělování peněz ze státního rozpočtu vysokým školám bude mnohem více zohledňovat výkon v oblasti vědy a výzkumu (Ponechávám zcela stranou vědnou otázku, jak smysluplně a spravedlivě měřit hodnotu vědeckého výkonu.) Zaměříme-li se například na jedno z možných kritérií, to jest na počet projektů podporovaných Grantovou agenturou České

republiky, docházíme ke zjištění (s rizikem jistého zjednodušení), že UP se pohybuje v oblasti lehkého nadprůměru. V zásadě se však nejedná o rozdíl třídy a úspěšnost většiny univerzit v ČR s jistou vědeckou tradicí je spíše srovnatelná. To znamená, že ve vztahu k většině konkurenčních univerzit by si UP v novém systému přerozdělování financí zřejmě nijak výrazně finančně nepolepšila. Chce-li se však UP stát skutečně research univerzitou a hrát na tomto poli alespoň v kontextu střední Evropy první ligu, nepůjde to bez nastavení jasného a co nejjednoduššího motivačního systému více založeného na konkurenci mezi pracovníky a akademiky uvnitř jednotlivých fakult. Jedná se o souhrn komplexních opatření, jejichž zavedení do praxe si možná vyžádá několik let a vzrušenou diskusi. Někteří z nich jsou však realizovatelná téměř ihned. Nemohu kvalifikovaně zhodnotit situaci na jiných fakultách UP, avšak jako kmenový zaměstnanec FF UP si dovoluji tvrdit, že by vědecké výkonnosti fakulty pomohlo centrální zavedení bodového systému (pod pravomocí proděkana pro vědu a výzkum), na jehož základě by vědecky produktivním zaměstnancům bylo vypláceno osobní hodnocení a jednotlivým katedrám navýšován rozpočet v závislosti na počtu recenzovaných publikací, získaných grantů atd. Samostatnou kapitolu představuje skladba doktorandů. Snad se nebudu příliš mýlit, když odhadnu, že drtivou většinu interních doktorandů tvoří absolventi naší univerzity. Nabízí se paralela s fotbalovými kluby. Ty, které spoléhají především na domácí hráče, hrají většinou průměrný fotbal a nemohou se srovnávat s úspěšnějšími kluby hledajícími dobré fotbalisty na světovém trhu. Investici do „lovu“ absolventů (všichni víme, že zdaleka nejde pouze o výši stipendia) z jiných českých i zahraničních univerzit považují pro vybudování skutečné research univerzity za naprosto klíčovou.

Jak vidno, před nově zvoleným vedením univerzity, jednotlivých fakult, ale i před všemi řadovými zaměstnanci stojí nezvídáníhodný úkol. Špatná zpráva je, že pro zajištění slušné budoucí perspektivy olomoucké univerzity nestačí vyřešit jeden problém, ale všechny tři souasně. V opačném případě se obávám, že úsilí o rozvoj univerzity – formulace, kterou kandidáti na pozici rektora UP a jednotlivých fakult budou jistě před senáty skloubovat ve všech pádech – se může rychle zvrhnout v zápas o holou existenci. Mám však i dobrou zprávu. Budoucí problémy můžeme pochopit jako výzvu vybudovat silnou a respektovanou instituci, která má potenciál stát se jedním z lídrů v řadě vědních oborů. Taková obvykle nemá ani o peníze ani o domácí či zahraniční studenty nouzi.

Doc. J. Miller, Ph.D., Katedra historie FF UP

nou připravenost pro zahájení doktorského studia. Tou výjimkou byla čerstvá absolventka Katedry anglického jazyka, která ukončila studium angličtiny a němčiny s červeným diplomem, absolvovala delší studijní pobyty v anglicky a také německy mluvících zemích, umístila se na prvním místě v domácím kole SVOC – zkrátka, už jsme se těšili, že budeme mít na katedře doktorandku, jaká se povede jen jednou za dlouhá léta.

Odevzdala jsem zprávu o průběhu přijímacích zkoušek a naivně jsem se netajila tím, že byla přítomna ještě jedna členka katedry. (Ostatně tajit tuto skutečnost by stejně nebylo k ničemu, protože tamtamy jsou zde v činnosti ustavičné – jak jsem se měla přesvědčit později).

Zpráva je odevzdána a během několika dnů začne být pořádně dusno. Spolu s vedoucím katedry jsme ostře pokáráni za porušení zákona a vyzváni, abychom zprávu přepracovali, jinak se zkoušky anulují. Po poradě s právním oddělením jsme ve zprávě upřesnili, že nikdo z uchazečů neměl námitky proti přítomnosti předsedkyně zprávu opět odevzdali.

Byli jsme předvoláni na Děkanát a pokárání za „vynášení“ informací na právní oddělení (myslela jsem, že právě v takovýchto situacích by se měl člověk na právní oddělení univerzity obracet a že je to oddělení pro všechny pracovníky univerzity, ne jen pro vedení). Bylo rozhodnuto, že zkoušky budou anulovány. Mezitím totiž ty tamtamy donesly také informaci, že jedna z členek komise nebyla přítomna zkouškám v celé jejich šíři. Ano, kolegyně z Ústavu pedagogiky a sociálních studií odešla dřív, protože musela být v tu dobu také u státní na svém Ústavu. (Proč má dva tak závažné úkoly v jeden den, nevím. Termíny státnic i doktorských zkoušek jsou vyhlášené dlouho dopředu a na ústavu je spousta vhodných pracovníků.) Předtím ale (spolu s námi) vyzkoušela všechny uchazeče z pedagogiky a u většiny byla přítomná i u části anglické. Nenapadlo by mě, že se děje něco protiprávního, protože vím, že u běžných doktorských zkoušek je pohyb zkoušejících běžný podle jejich jiných povinností v daný den. Není mi také známo, že by si někdo na tuto skutečnost kdy-

Dokončení na str. 10

Celostátní anketa o nejoblíbenější knihu českých čtenářů (www.ceskatelevize.cz/program/kniha-mehosrdce/) pokračuje třetím kolem hlasování o nejoblíbenějších 12 knih – Top 12. Vybraných členů akademické obce – konkrétně členů Ediční komise UP – jsme se zeptali i my:

Máte i vy v srdci „svou“ knihu? Která to je a proč?

Doc. Kateřina Ivanová, Ph.D. (proděkanka Fakulty zdravotnických věd): *Mou nejmilejší knihou je Pýcha a předsudek od Jane Austenové. Těžko říci proč, mám ji ráda už od mladých let. Četla jsem ji v češtině, angličtině, viděla všechny natočené varianty. Asi nejvíce se mi na hlavních hrdinech líbí charakter a vtip a celkově poselství, že štěstí je v pravdě a upřímnosti, nikoliv v prospěchářství. Taký je v ní jemným způsobem ukázáno postavení ženy v 18. stol.*

Prof. Tomáš Opatrný, Dr. (proděkan Přírodovědecké fakulty): *Těch nejoblíbenějších mám moc a je to hodně nesourodé, ale co mě napadá: Čapkovy Povídky z jedné a druhé kapsy, Feynmanovy Lectures in Physics, Genesis, Exodus, 1. a 2. Samuelova, 1. a 2. Královská, Job, Píseň písní, Kazatel, Jay a Lynnův Jistě pane ministře a Jistě pane premiére, Já písnička - zelený, žlutý, modrý a červený zpěvník, L. C. Epsteino Thinking Physics - určitě je toho víc, ale opravdu nedokážu vybrat jednu.*

RNDR. Hana Dziková (ředitelka Vydavatelství UP): *Knih je několik a každá má svůj důvod, pro který tam je. Ty důvody se dají rozdělit do dvou skupin. Bohužel početnější je ta profesní skupina než ta, která existuje „pro potěchu duše“. V té první skupině jasně dominuje Rukověť nakladatele od Thomase Wolla, od Vladimíra Pistoria Jak se dělá kniha a v neposlední řadě Autorský zákon – komentář autorské dvojice Ivo Telce a Pavla Tůmy. Důvody snad není ani třeba sdělovat. V té druhé skupině jednoznačně vyčnívá Jírotkův Saturnin. Pro mě představuje odpočinkovou četbu neřešící žádné závažné problémy. Kniha, u které se dá zapomenout na každodenní povinnosti a starosti a která pozitivně až úsměvně naladí.*

Připravila -mav-

Vážené kolegyně...

Dokončení ze strany 9

koli v minulosti nebo v tomto konkrétním případě stěžoval. Navíc, moji laická interpretace vysokoškolského zákona a vnitřních předpisů fakulty vůbec nepřipouští, že by byl zákon opravdu porušen: Řád přijímacího řízení - Hlavní norma B1-10/2001, článek 7, odst. 8 doslova praví: „Během konání přijímací zkoušky nebo její části musí být přítomni nejméně dva členové zkušební komise.“ A dále v odst. 11: „Děkan dodatečně prohlásí vykonanou přijímací zkoušku nebo její část za neplatnou, pokud se prokáže, že došlo k jednání, které narušilo rovnost uchazečů v přijímacím řízení.“

Ať tak či onak, zkouška je anulována a všichni uchazeči pozváni znovu. Je utvořena nová komise – a ne ledajaká: vedle tří členů původních je tam předseda senátu (že by snad proto, že zmíněná vynikající absolventka by se jako doktorandka mohla stát členkou senátu, neboť je od posledních voleb první „pod čarou“?), proděkanka a další kolegyně z Ústavu pedagogiky a sociálních studií. Zmíněných pět uchazečů se znovu dostaví. A věřte, či nevěřte – ta absolventka, na kterou se Katedra anglického jazyka už v duchu těší, za týden od zkoušky první tak „zhloupne“, že čtyřmi hlasy ze šesti není navržena na přijetí.

Noví doktorandi tedy na KAJ nejsou, věci se valí stejným způsobem dál, jen v jedné mladé dušičce bude ještě určitě dlouho zabodnut osten křivdy a já se ještě dlouho budu převalovat beze spánku v posteli, když si na celou kauzu večer vzpomenu.

Máte někdo podobný důvod pro nespavost?

Doc. L. Hornová

Prázdninová produkce

Cyrlometodická teologická fakulta

- Opatrný, D. (odp. red.): *Studia theologica* 36. Teologický časopis. 102 s. 105 Kč.

Filozofická fakulta

- Kol. autorů: *Sociologie a andragogika*. Vydáno na CD. Neprodejné.
- Hudcová, E.: *Der Bürger und sein Theater in einer mährischen Kleinstadt*. Aus der Kulturgeschichte von Mährisch-Schönberg. 1. vyd., 226 s. 232 Kč.
- Miča, S. (ed.): *AUPO. Romanica Olomouciensis*. Vol. 21/1 (2009), 104 s. Neprodejné.
- Pilátová, J.: *Krátká zpráva v současné ruské a české publicistice*. 1. vyd., 164 s. 199 Kč.
- Kubátová, H.: *Sociologie*. 1. vyd., 240 s. 245 Kč.

Lékařská fakulta

- Ličeník, R.: *Klinické doporučené postupy. Obecné zásady, principy tvorby a adaptace*. 1. vyd., 116 s. 239 Kč.
- Bartošková, L., Luža, J., Nečas, J.: *Practical Physiology*. 1. vyd., 74 s. 140 Kč.
- Modrianský, M. (ed.): *Výroční zpráva Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci za rok 2008*. 68 s. Neprodejné.

- Modrianský, M. (ed.): *Konference vědeckých prací studentů DSP 2009*. Abstrakta. 72 s. Neprodejné.
- Šimánek, V.: *Biomedical Papers*. Volume 153, Num. 2. 164 s. Neprodejné.

Přírodovědecká fakulta

- Fňukal, M., Frajer, J., Šerý, M., Toušek, V.: *Historie katedry geografie Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci*. 1. vyd., 60 s. Neprodejné.
- Opatrný, T. (výk. red.): *2008 Annual Report / Výroční zpráva 2008*. 64 s. Neprodejné.
- Toušek, V. (ed.): *AUPO. Geografica* 40/1. 76 s. Neprodejné.

Pedagogická fakulta

- Gill, S., Lenochová, A.: *Classroom english*. 2. vyd., 110 s. 104 Kč.

Právnická fakulta

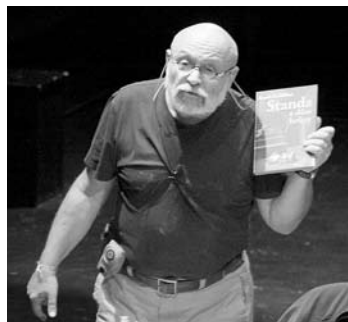
- Dostalík, P.: *Antická státověda v díle M. T. Cicérona*. 1. vyd., 166 s. 221 Kč.

Ostatní

- Malinský, J.: *Nikdy není pozdě*. 1. vyd., 110 s. Neprodejné.

AEDUCA znamená...

tvím podnikového a pracovního vzdělání. Jedinec by se měl rozvíjet ve své humanitní sféře, hovořím o občanském vzdělávání“, řekl k problémům české andragogiky prof. J. Kulich, emeritní profesor Univerzity Britské Kolumbie ve Vancouveru, jenž je považován za zakladatele andragogické teorie nejen v USA, ale i v Československu. „Široké pojetí andragogické praxe se dnes obecně zužuje pouze do profesního vzdělávání. S tímto sice můžeme mít skvělé truhláře, inženýry, ale ne jedince, kteří jsou členy dané společnosti“, dodal. Prof. Peter Jarvis, zabývající se vzděláváním dospělých, distančním vzděláváním a celoživotním vzděláváním ve Velké Británii, pak v této souvislosti komentoval obrovskou poptávku současného světa po znalostech. „Mám na mysli ty znalosti, které se rychle vyvíjejí. Zjišťoval jsem například, jak často lidé mění svůj mobil, a dopátral jsem se, že nový přístroj se lidé učí ovládat zhruba každých šest měsíců. Každých šest měsíců vstřebávají nové informace. A právě tyto znalosti se velmi rychle vyvíjejí a univerzity by na ně měly reagovat. Bohužel zatím tak činí jen velmi pomalu. Vzdělávací nabídka zdaleka neodpovídá společenské poptávce“, řekl k hlavním problémům současné andragogické praxe prof. Jarvis, mj. autor zhruba 30 knih

V rámci doprovodného programu pro širší veřejnost nabídl festival v Divadelním sále UC UP autorské čtení „Arnošt Goldflam čte pohádky Arnošta Goldflama“

a 200 článků o celoživotním vzdělávání. „V Kanadě je dnes v celoživotním vzdělávání zapsáno víc studentů než v prezenčním studiu“, dodal.

Jak uvedla ředitelka festivalu RNDR. Lenka Cimbalníková, FF UP je jednou z nejvýznamnějších fakult v republice, která se této problematice věnuje. „Stále je málo institucí, jež jsou schopny nabízet další vzdělávání. Před pěti lety jsme začínali s pár studenty, dnes jich máme 1 200“, řekla.

Cílovou skupinou festivalu AEDUCA byla také veřejnost, za níž do Olomouce letos přijel např. Josef Klíma, který představil svoji nejnovější knihu „Vlastními očima“, či Arnošt Goldflam (viz foto -mo-). V barokních prostorách konviku se účastníci festivalu mohli mj. naučit latinskoamerickou salsu či míchat a zdobit drink. „Ze zájmu o náš festival je zřejmé, že veřejnost naší aktivitu velmi dobře chápe“, dodala pak ředitelka festivalu.

Záštitu nad festivalem převzali prof. Lubomír Dvořák, rektor UP, PhDr. Miroslava Kopicová, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, Ing. Jan Březina, poslanec Evropského parlamentu, Mgr. Tomáš Zatloukal, poslanec Evropského parlamentu, Martin Novotný, primátor statutárního města Olomouce, a Ing. Martin Tesařík, hejtman Olomouckého kraje. M. Hronová

Politika pro každého aneb Chcete vědět to podstatné o politice?

Nový volitelný kurz KPE/ VPPV Vám zodpoví:

• Jak na voliče? Volební kampaně a politický marketing. Co všechno dokáží profi poradci? Víte, co je spin-doctoring? • Jsou všechny druhy voleb stejně důležité? • Je naše politika zkorumpovaná? Peníze a politika. • Můžeme politiku měřit? Volební průzkumy a jiné nástroje. • Podle jakých pravidel volíme? Neměla by se ta česká změnit? • Jak fungují ústavně-politické mechanismy v demokratických státech a jsou ty české správně nastaveny? • Kde jsou meze negativní reklamy v politice? Je to u nás jinak než v zahraničí? • Lobbying nebo tripartita? Kam sahají prsty zájmových skupin? ... a mnoho dalšího.

Každý den se setkáváme s řadou jevů, které politika ovlivňuje. Chodíme k volbám, referendum, sledujeme politické debaty, čteme noviny, často aniž si uvědomujeme, jsme politikou zásadně ovlivňováni. Chceme Vám srozumitelně přiblížit, jak politika funguje nejen v České republice.

Vyučují: **Doc. Pavel Šaradín / Doc. Tomáš Lebeda / Mgr. Eva Lebedová**

Zaujala Vás naše témata? Máte zájem o tento kurz? Chcete získat 5 kreditů? Tak si запиšte **kurz KPE/ VPPV Vybrané problémy politických věd**. Setkáme se **každou středu v Aule FF UP od 18.30-20.00 hodin**.

Kurz je určen posluchačům, kteří nestudují politologii.

Žurnál UP, týdeník. Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 OLOMOUČ, IČO 61989592. Redakce: tel. 585 631 781, 585 631 782, fax 585 222 731, e-mail: velena.mazochova@upol.cz, milađa.hronova@upol.cz, <http://www.zurnal.upol.cz>. Roč. 18, 2008/2009. Odpovědná redaktorka V. Mazochová. Výkonná redaktorka M. Hronová. Jazyková úprava T. Chalupa, O. Martinek. Technická redakce M. Cyprová. Členové redakční rady: T. Opatrný (předseda), L. Bartková, M. Cajthaml, F. Dienstbier, J. Fiala, V. Karásková, M. Kolář, M. Malacka, V. Mihal, P. Neumeister, L. Špirudová, P. Urbásek. MK ČR E 12524. Tiskne Polygrafické středisko Vydavatelství UP. Uzávěrka 21. 9. 2009. Vychází 25. 9. 2009. Uzávěrka příštího čísla 5.10. 2009. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpným závodem Severní Morava, č.j.: 3185/95-P/1 ze dne 21. 11. 1995.